

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2017/848 НА КОМИСИЯТА**от 17 май 2017 година****за определяне на критерии и методологични стандарти за добро екологично състояние на морските води, както и на спецификации и стандартизирани методи за мониторинг и оценка, и за отмяна на Решение 2010/477/ЕС****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2008/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морска среда (Рамкова директива за морска стратегия) ⁽¹⁾, и по-специално член 9, параграф 3 и член 11, параграф 4 от нея,

като има предвид, че:

- (1) С Решение 2010/477/ЕС на Комисията ⁽²⁾ се определят критерии, които да се използват от държавите членки при определяне на добро екологично състояние на техните морски води и които да служат като насоки за изготвяните от тях оценки на състоянието през първия цикъл на изпълнение на Директива 2008/56/ЕО.
- (2) В Решение 2010/477/ЕС се признава, че е необходим допълнителен научно-технически напредък, който да подпомогне по-нататъшното разработване или преразглеждане на критериите, свързани с някои качествени показатели, както и по-нататъшното разработване на методологичните стандарти при строго съгласуване с изготвянето на програмите за мониторинг. В допълнение в решението се посочва, че е целесъобразно то да се преразгледа възможно най-скоро след завършване на оценката, изисквана съгласно член 12 от Директива 2008/56/ЕО — навреме, за да се подпомогне успешното актуализиране на морските стратегии, което съгласно член 17 от Директива 2008/56/ЕО трябва да бъде направено до 2018 г.
- (3) През 2012 г. въз основа на първоначалните оценки на морските си води, извършени съгласно член 8, параграф 1 от Директива 2008/56/ЕО, държавите членки докладваха за екологичното състояние на морските си води и нотифицираха на Комисията определеното от тях добро екологично състояние и екологичните си цели съгласно член 9, параграф 2 и член 10, параграф 2 от Директива 2008/56/ЕО. В оценката ⁽³⁾ на тези доклади на държавите членки, направена от Комисията в съответствие с член 12 от Директива 2008/56/ЕО, беше подчертано, че спешно са необходими повече усилия, за да могат държавите членки да постигнат добро екологично състояние до 2020 г. Резултатите показаха необходимост значително да се подобрят качеството и съгласуваността на определянето на добро екологично състояние от страна на държавите членки. В допълнение оценката сочи, че изпълнението на Директива 2008/56/ЕО трябва да се основава на регионалното сътрудничество. В нея също така беше подчертана необходимостта държавите членки по-систематично да надграждат върху стандартите, произтичащи от законодателството на Съюза, или, когато няма такива — върху стандарти, определени от регионалните морски конвенции или други международни споразумения.
- (4) С цел да се гарантира, че вторият цикъл от изпълнението на морските стратегии на държавите членки ще продължи да допринася за постигането на целите на Директива 2008/56/ЕО и ще доведе до последователно определяне на добро екологично състояние, в доклада си относно първия етап от изпълнението Комисията препоръча службите на Комисията и държавите членки да си сътрудничат на равнището на Съюза, за да се преразгледа, засили и подобри Решение 2010/477/ЕС, като целта е да се изготви по-ясен, по-опростен, по-съдържателен, по-съгласуван и по-съпоставим набор от критерии за добро екологично състояние и методологични стандарти и същевременно да се преразгледа — и при необходимост да се преработи — приложение III към Директива 2008/56/ЕО, както и да се разработят специфични насоки, за да се осигури през следващия цикъл на изпълнение по-съгласуван и по-последователен подход към оценките.
- (5) Въз основа на тези заключения процесът на преразглеждане започна през 2013 г., когато регулаторният комитет, създаден съгласно член 25, параграф 1 от Директива 2008/56/ЕО, одобри пътна карта от няколко фази (техническа и научна, консултации и вземане на решения). В хода на този процес, Комисията се консултира с всички заинтересовани страни, включително с регионалните морски конвенции.

⁽¹⁾ ОВ L 164, 25.6.2008 г., стр. 19.⁽²⁾ Решение 2010/477/ЕС на Комисията от 1 септември 2010 г. относно критериите и методологичните стандарти за добро екологично състояние на морските води (ОВ L 232, 2.9.2010 г., стр. 14).⁽³⁾ Доклад на Комисията до Съвета и Европейския парламент — Първа фаза от прилагането на Рамковата директива за морска стратегия (2008/56/ЕО) — Оценка и насоки на Европейската комисия (COM(2014)097 final, 20.2.2014 г.).

- (6) С цел да се улесни бъдещото актуализиране на първоначалната оценка на морските води на държавите членки и определянето от тяхна страна на добро екологично състояние — и за да се осигури по-голяма съгласуваност в Съюза при изпълнението на Директива 2008/56/ЕО — е необходимо да се изяснят, преразгледат или въведат критерии и методологични стандарти, спецификации и стандартизирани методи, които да бъдат използвани от държавите членки, в съпоставка с елементите, определени понастоящем в Решение 2010/477/ЕС. В резултат на това броят на критериите, на които държавите членки трябва да извършват мониторинг и оценка, следва да бъде намален, а за останалите следва да се приложи основан на риска подход, за да могат държавите членки да съсредоточат усилията си върху основните видове антропогенен натиск, които засягат водите им. И накрая, критериите и тяхното използване следва да бъдат допълнително уточнени, включително като се предвидят или определят прагови стойности, като по този начин стане възможно в морските води на Съюза да бъде измервана степенята, в която е постигнато добро екологично състояние..
- (7) В съответствие с ангажмента, поет от Комисията при приемането на съобщението ѝ до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „По-добро регулиране за постигането на по-добри резултати — Програма на ЕС“ ⁽¹⁾, настоящото решение следва да осигури съгласуваност с други законодателни актове на Съюза. С цел да се осигури по-голяма последователност и сравнимост на равнището на Съюза на определянията на добро екологично състояние от държавите членки и да се избегнат ненужните припокривания, е целесъобразно да се вземат предвид съществуващи стандарти и методи за мониторинг и оценка, определени в законодателни актове на Съюза, включително Директива 92/43/ЕО на Съвета ⁽²⁾, Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾, Регламент (ЕО) № 1881/2006 на Комисията ⁽⁴⁾, Регламент (ЕО) № 1967/2006 на Съвета ⁽⁵⁾, Директива 2008/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾, Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁷⁾ и Регламент (ЕС) № 1380/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁸⁾.
- (8) За всеки един от качествените дескриптори, изброени в приложение I към Директива 2008/56/ЕО, и въз основа на примерните списъци в приложение III към същата директива, е необходимо да се определят критерии, включително елементите на критериите и, когато е уместно — праговите стойности, които да се използват. Праговите стойности са предназначени да улеснят определянето от държавите членки на набор от характеристики за доброто екологично състояние и да им помогнат да наберат достатъчно информация, за да направят оценка на степенята, до която е постигнато добро екологично състояние. Необходимо е също така да се определят методологични стандарти, включително географските мащаби за оценката и начинът, по който следва да се използват критериите. Тези критерии и методологични стандарти трябва да осигуряват последователност и да позволяват съпоставимост между морските региони и подрегиони при оценките на степенята, в която е постигнато добро екологично състояние.
- (9) С цел да се осигури съпоставимост между изпратените в съответствие с член 17, параграф 3 от Директива 2008/56/ЕО подробности при актуализациите от страна на държавите членки на техните морски стратегии след преразглеждането на някои техни елементи, следва да бъдат определени спецификации и стандартизирани методи за мониторинг и оценка, като се вземат предвид съществуващите спецификации и стандарти на равнището на Съюза или на международно равнище, включително регионално или подрегионално равнище.
- (10) Държавите членки следва да прилагат критериите, методологичните стандарти, спецификациите и стандартизираните методи за мониторинг и оценка, определени в настоящото решение, в комбинация с елементите на екосистемата, антропогенния натиск и човешките дейности, включени в примерните списъци от приложение III към Директива 2008/56/ЕО и като се опират на първоначалната оценка, направена съгласно член 8, параграф 1 от същата директива, когато определят набора от характеристики за добро екологично състояние в съответствие с член 9, параграф 1 от директивата, и когато установяват координирани програми за мониторинг съгласно член 11 от същата директива.

⁽¹⁾ COM(2015) 215 final.

⁽²⁾ Директива 92/43/ЕО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, 22.7.1992 г., стр. 7).

⁽³⁾ Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 1881/2006 на Комисията от 19 декември 2006 г. за определяне на максимално допустимите количества на някои замърсители в храните (ОВ L 364, 20.12.2006 г., стр. 5).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 1967/2006 на Съвета от 21 декември 2006 г. относно мерките за управление на устойчивата експлоатация на рибните ресурси в Средиземно море, за изменение на Регламент (ЕО) № 2847/93 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1626/94 (ОВ L 409, 30.12.2006 г., стр. 11).

⁽⁶⁾ Директива 2008/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. за определяне на стандарти за качество на околната среда в областта на политиката за водите, за изменение и последваща отмяна на директиви 82/176/ЕО, 83/513/ЕО, 84/156/ЕО, 84/491/ЕО, 86/280/ЕО на Съвета и за изменение на Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 84).

⁽⁷⁾ Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно опазването на дивите птици (ОВ L 20, 26.1.2010 г., стр. 7).

⁽⁸⁾ Регламент (ЕС) № 1380/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. относно общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 1954/2003 и (ЕО) № 1224/2009 на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2371/2002 и (ЕО) № 639/2004 на Съвета и Решение 2004/585/ЕО на Съвета (ОВ L 354, 28.12.2013 г., стр. 22).

- (11) С цел да се установи ясна връзка между определянето на набор от характеристики за добро екологично състояние и оценката на напредъка към неговото постигане, е целесъобразно критериите и методологичните стандарти да се организират на базата на качествените дескриптори, определени в приложение I към Директива 2008/56/ЕО, като се вземат предвид примерните списъци с елементи на екосистемите, антропогенния натиск и човешките дейности, определени в приложение III към същата директива. Някои от тези критерии и методологични стандарти се отнасят по-специално към оценката на екологичното състояние или на преобладаващите видове натиск и въздействия съответно в член 8, параграф 1, букви а) или б) от Директива 2008/56/ЕО.
- (12) В случаите когато не са определени прагови стойности, държавите членки следва да ги определят посредством сътрудничество на равнището на Съюза, на регионално или подрегионално равнище, например чрез препратка към съществуващи стойности или разработване на нови такива в рамките на регионалните морски конвенции. В случаите, в които праговите стойности следва да бъдат установени посредством сътрудничество на равнището на Съюза (за дескрипторите на отпадъците в морските води, подводния шум и целостта на морското дъно), това ще стане в рамката на общата стратегия за прилагане, създадена от държавите членки и Комисията за целите на Директива 2008/56/ЕО. След като бъдат определени посредством сътрудничество на равнището на Съюза, на регионално или подрегионално равнище, тези прагови стойности ще станат част от набора на държавите членки от характеристики за добро екологично състояние едва когато бъдат изпратени на Комисията като част от докладването на държавите членки съгласно член 17, параграф 3 от Директива 2008/56/ЕО. До въвеждането на такива прагови стойности посредством сътрудничество на равнището на Съюза, на регионално или подрегионално равнище, държавите членки следва да могат вместо тях да използват национални прагови стойности, насочващи тенденции или прагови стойности на базата на натиска.
- (13) Праговите стойности следва да отразяват, когато е целесъобразно, нивото на качеството, което показва значимостта на неблагоприятното въздействие за даден критерий, и следва да бъдат определени във връзка с дадено референтно условие. Праговите стойности следва да бъдат в съответствие със законодателството на Съюза и да бъдат определени в подходящите географски мащаби, за да се отразят различните биотични и абиотични характеристики на регионите, подрегионите и подразделенията. Това означава, че дори и процесът на определяне на прагови стойности да се осъществява на равнището на Съюза, може да се стигне до определяне на различни прагови стойности, които са специфични за дадения регион, подрегион или подразделение. Праговите стойности следва също така да бъдат определени въз основа на принципа на предпазливост, отразяващ потенциалните рискове за морската среда. Определянето на прагови стойности следва да отговаря на динамичния характер на морските екосистеми и техните елементи, които могат да се променят във времето и пространството посредством хидроложки и климатични промени, взаимоотношенията хищник–плячка и други фактори на околната среда. Праговите стойности следва също така да отразяват факта, че ако са били нарушени, морските екосистеми могат да се възстановят до състояние, което отразява преобладаващите физиографски, географски, климатични и биологични условия, а не до някакво определено минало състояние.
- (14) В съответствие с член 1, параграф 3 от Директива 2008/56/ЕО общият натиск от човешките дейности трябва да се запазва в граници, които са съпоставими с постигането на добро екологично състояние, като по този начин се гарантира, че способността на морските екосистеми да се справят с предизвиканите от човека промени не е застрашена. Това може да означава, когато е целесъобразно, праговите стойности за някои видове натиск и тяхното въздействие върху околната среда да не бъдат постигнати непременно във всички зони на морските води на държавите членки, при условие че това не застрашава постигането на целите на Директива 2008/56/ЕО, като в същото време се позволява устойчивото използване на морските продукти и услуги.
- (15) Необходимо е да се определят прагови стойности, които ще бъдат част от набора от характеристики, използвани от държавите членки при определяне на доброто екологично състояние в съответствие с член 9, параграф 1 от Директива 2008/56/ЕО, както и степента, до която праговите стойности трябва да бъдат постигнати. Поради това, сами по себе си праговите стойности не представляват определяния на добро екологично състояние от страна на държавите членки.
- (16) Държавите членки следва да изразят степента на постигане на добро екологично състояние като дела от техните морски води, в които са постигнати праговите стойности, или като дела от елементите на критериите (видове, замърсители и др.), за които са постигнати праговите стойности. При оценката на състоянието на морските си води в съответствие с член 17, параграф 2, буква а) от Директива 2008/56/ЕО, държавите членки следва да изразят всяка промяна в състоянието като подобряване, стабилно или влошаване в сравнение с предишния отчетен период, с оглед на често бавната реакция на морската среда на промените.
- (17) Когато праговите стойности, определени в съответствие с настоящото решение, не са изпълнени за определен критерий, държавите членки следва да обмислят вземането на подходящи мерки или извършването на допълнителни изследвания или проучвания.
- (18) Когато от държавите членки се изисква да си сътрудничат на регионално или подрегионално равнище, те следва да използват — когато това е практически осъществимо и целесъобразно — съществуващите регионални институционални структури за сътрудничество, включително структурите, създадени по силата на регионалните морски

конвенции, както е предвидено в член 6 от Директива 2008/56/ЕО. Аналогично, при отсъствието на специфични критерии, методологични стандарти, включително за интеграция на критериите, спецификации и стандартизирани методи за мониторинг и оценка, държавите членки следва да надграждат — когато това е практически осъществимо и целесъобразно — върху тези, които са разработени на международно, регионално или подрегионално равнище, например договорените в рамките на регионалните морски конвенции или други международни механизми. В противен случай държавите членки могат да изберат да се координират помежду си в рамките на региона или съответно подрегиона. В допълнение, дадена държава членка може също така да реши въз основа на особеностите на своите морски води да разгледа допълнителни елементи, които не са определени в настоящото решение и които не са разглеждани на международно, регионално или подрегионално равнище, или да разгледа прилагането в своите преходни води, както са определени в член 2, параграф 6 от Директива 2000/60/ЕО, на елементи от настоящото решение в подкрепа на изпълнението на Директива 2008/56/ЕО.

- (19) Държавите членки следва да разполагат с достатъчно гъвкавост, при определени условия, за да се съсредоточат върху преобладаващите видове натиск и тяхното екологично въздействие върху различните елементи на екосистемите във всеки регион или подрегион, така че ефикасно и ефективно да извършват мониторинг и оценка на своите морски води и по-лесно да приоритизират действията, които трябва да бъдат предприети, за да се постигне добро екологично състояние. За тази цел, на първо място, държавите членки следва да имат възможността да решат, че някои критерии не е целесъобразно да се прилагат, при условие че това е обосновано. На второ място, държавите членки следва да имат възможност да решат да не използват определени елементи на критериите, да изберат допълнителни елементи или да се съсредоточат върху определени матрици или области от своите морски води, при условие че това е на базата на оценка на риска по отношение на видовете натиск и тяхното въздействие. Накрая, следва да се въведе разграничение между първични и вторични критерии. Докато първичните критерии следва да се използват, за да се осигури последователност в целия Съюз, по отношение на вторичните критерии следва да се даде възможност за гъвкавост. Държавите членки следва да вземат решение за използването на вторичен критерий, когато е необходимо допълване на първичен критерий или когато по отношение на определен критерий морската среда е изложена на риск да не постигне или да не запази доброто екологично състояние.
- (20) Критериите, включително праговите стойности, методологичните стандарти, спецификациите и стандартизираните методи за мониторинг и оценка следва да се базират на най-добрите налични научни данни. Въпреки това, за да се подпомогне по-нататъшното развитие на някои от тях, все още е необходим допълнителен научен и технически напредък, който следва да се използва веднага щом станат налични знанията и разбирането на процесите.
- (21) Поради това Решение 2010/477/ЕС следва да бъде отменено.
- (22) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на регулаторния комитет,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Предмет

С настоящото решение се установяват:

- а) критерии и методологични стандарти, които да бъдат използвани от държавите членки при определянето на набор от характеристики за добро екологично състояние в съответствие с член 9, параграф 1 от Директива 2008/56/ЕО на базата на приложения I и III и като се опират на първоначалната оценка, направена съгласно член 8, параграф 1 от същата директива, за да направят оценка на степента, в която е постигнато добро екологично състояние, в съответствие с член 9, параграф 3 от същата директива;
- б) спецификации и стандартизирани методи за мониторинг и оценка, които да бъдат използвани от държавите членки, когато разработват координирани програми за мониторинг съгласно член 11 от Директива 2008/56/ЕО, в съответствие с член 11, параграф 4 от същата директива;
- в) график за определяне на праговите стойности, списъци на елементи на критериите и методологичните стандарти посредством сътрудничество на равнището на Съюза и на регионално или подрегионално равнище;
- г) изискване за нотифициране на елементите на критериите, праговите стойности за критериите и методологичните стандарти.

Член 2

Определения

За целите на настоящото решение се прилагат определенията от член 3 от Директива 2008/56/ЕО.

Прилага се също така следните определения:

- 1) „подрегioni“ означава подрегionите, изброени в член 4, параграф 2 от Директива 2008/56/ЕО
- 2) „подразделения“ означава подразделенията по смисъла на член 4, параграф 2 от Директива 2008/56/ЕО;
- 3) „инвазивни неместни видове“ означава „инвазивни чужди видове“ по смисъла на член 3, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1143/2014 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾;
- 4) „елементи на критериите“ означава съставните елементи на дадена екосистема, особено биологичните ѝ елементи (видове, местообитания и техните общности), или аспектите на натиска върху морската среда (биологични, физични, вещества, отпадъци и енергия), които се оценяват по всеки критерий;
- 5) „прагова стойност“ означава стойност или интервал от стойности, които дават възможност за оценка на нивото на качеството, постигнато за даден критерий, допринасяйки по този начин за оценката на степента, в която е постигнато добро екологично състояние.

Член 3

Използване на критерии, методологични стандарти, спецификации и стандартизирани методи

1. Държавите членки използват първичните критерии и свързаните методологични стандарти, спецификации и стандартизирани методи, определени в приложението, за да изпълнят настоящото решение. Въпреки това, въз основа на първоначалната оценка или последвалите ѝ актуализации, извършени в съответствие с член 8 и член 17, параграф 2, буква а) от Директива 2008/56/ЕО, в обосновани случаи държавите членки могат да решат, че използването на един или повече от първичните критерии не е подходящо. В такива случаи държавите членки предоставят на Комисията обосновка в рамката на нотификацията, направена по силата на член 9, параграф 2 или член 17, параграф 3 от Директива 2008/56/ЕО.

В съответствие със задължението за регионално сътрудничество, определено в членове 5 и 6 от Директива 2008/56/ЕО, съответната държава членка информира другите държави членки, с които има общ морски регион или подрегion, преди да вземе решение да не използва даден първичен критерий в съответствие с първа алинея.

2. Вторичните критерии и съответните методологични стандарти, спецификации и стандартизирани методи, определени в приложението, се използват за допълване на даден първичен критерий, или когато морската среда е изложена на риск да не постигне или да не запази доброто екологично състояние. Решение за използването на вторичен критерий се взема от отделните държави членки, с изключение на случаите, когато в приложението е посочено друго.

3. В случаите, в които настоящото решение не определя критерии, методологични стандарти, спецификации или стандартизирани методи за мониторинг и оценка, включително за пространственото и времевото обобщаване на данни, държавите членки надграждат — когато това е практически осъществимо и целесъобразно — върху тези, които са разработени на международно, регионално или подрегionalно равнище, например договорените в съответните регионални морски конвенции.

4. До установяването на международни, регионални или подрегionalна списъци или списъци на Съюза на елементите на критериите, методологичните стандарти, както и спецификациите и стандартизираните методи за мониторинг и оценка, държавите членки могат да използват вече установените на национално равнище, при условие че се спазва регионалното сътрудничество, предвидено в членове 5 и 6 от Директива 2008/56/ЕО.

Член 4

Определяне на прагови стойности посредством сътрудничество на равнището на Съюза и на регионално или подрегionalно равнище

1. Когато от държавите членки по силата на настоящото решение се изисква да въведат прагови стойности посредством сътрудничество на равнището на Съюза, на регионално или подрегionalно равнище, тези стойности трябва:

- а) да бъдат част от набора от характеристики, използвани от държавите членки при определянето на добро екологично състояние;
- б) да бъдат в съответствие със законодателството на Съюза;

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1143/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 г. относно предотвратяването и управлението на въвеждането и разпространението на инвазивни чужди видове (ОВ L 317, 4.11.2014 г., стр. 35).

- в) когато е целесъобразно, да разграничават нивото на качеството, което показва значимостта на неблагоприятното въздействие за даден критерий, и да бъдат определени спрямо дадено референтно условие;
 - г) да са определени при подходящ географски мащаб на оценката, за да отразяват различните биотични и абиотични характеристики на регионите, подрегионите и подразделенията;
 - д) да са определени въз основа на принципа на предпазливост, отразяващ потенциалните рискове за морската среда;
 - е) да са съгласувани с различните критерии, когато се отнасят за един и същ елемент на екосистемата;
 - ж) да използват най-добрите налични научни данни;
 - з) да се основават на дългосрочни редици данни, когато има такива, за да може да се определи най-подходящата стойност;
 - и) да отразяват динамиката на естествените екосистеми, включително взаимоотношенията хищник–плячка и хидроложките и климатичните промени, като също така се признава, че екосистемата или части от нея, ако са били нарушени, могат да се възстановят до състояние, което отразява преобладаващите физиографски, географски, климатични или биологични условия, а не до някакво определено минало състояние;
 - й) да бъдат съвместими, когато е практически осъществимо и целесъобразно, със съответните стойности, определени съгласно регионалните институционални структури за сътрудничество, включително договорените в регионалните морски конвенции.
2. До определянето от държавите членки на прагови стойности посредством сътрудничество на равнището на Съюза, на регионално или подрегионално равнище, както се изисква от настоящото решение, държавите членки могат да използват една от изброените по-долу възможности, за да изразят степента, в която е постигнато добро екологично състояние:
- а) национални прагови стойности, при условие че се спазва задължението за регионално сътрудничество, определено в членове 5 и 6 от Директива 2008/56/ЕО;
 - б) насочващи тенденции на стойностите;
 - в) прагови стойности на базата на натиска, като приближение.

Те следват, когато е възможно, принципите, определени в параграф 1, букви а)—и).

3. Когато праговите стойности, включително установените от държавите членки в съответствие с настоящото решение, не са изпълнени за определен критерий в степента, която държавата членка е определила за добро екологично състояние в съответствие с член 9, параграф 1 от Директива 2008/56/ЕО, държавите членки разглеждат, по целесъобразност, дали следва да бъдат взети мерки в съответствие с член 13 от същата директива, или дали да се извършат допълнителни изследвания или проучвания.

4. Праговите стойности, определени от държавите членки в съответствие с настоящото решение, могат да бъдат преразглеждани периодично, като се отчитат научният и техническият напредък, и при необходимост могат своевременно да се изменят за преразглеждането, предвидено в член 17, параграф 2, буква а) от Директива 2008/56/ЕО.

Член 5

График

1. Когато настоящото решение предвижда държавите членки да определят прагови стойности, списъци на елементи на критериите или методологични стандарти посредством сътрудничество на равнището на Съюза, на регионално или подрегионално равнище, държавите членки се стремят да направят това в рамките на срока, определен за първото преразглеждане на първоначалната им оценка и определяне на добро екологично състояние в съответствие с член 17, параграф 2, буква а) от Директива 2008/56/ЕО (15 юли 2018 г.).

2. Когато държавите членки не са в състояние да определят прагови стойности, списъци на елементи на критериите или методологични стандарти посредством сътрудничество на равнището на Съюза, на регионално или подрегионално равнище, в срока, определен в параграф 1, те ги определят във възможно най-кратък срок след това, при условие че до 15 октомври 2018 г. в нотификацията съгласно член 9, параграф 2 или член 17, параграф 3 от Директива 2008/56/ЕО предоставят обосновка на Комисията.

Член 6**Нотифициране**

Всяка държава членка изпраща на Комисията като част от нотифицирането съгласно член 17, параграф 3 от Директива 2008/56/ЕО тези елементи на критериите, прагови стойности и методологични стандарти, установени посредством сътрудничество на равнището на Съюза и на регионално или подрегионално равнище в съответствие с настоящото решение, за които реши да използва като част от своя набор от характеристики за определяне на добро екологично състояние съгласно член 9, параграф 1 от Директива 2008/56/ЕО.

Член 7**Отмяна**

Решение 2010/477/ЕС се отменя.

Позоваванията на Решение 2010/477/ЕС се считат за позовавания на настоящото решение.

Член 8**Влизане в сила**

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 17 май 2017 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

ПРИЛОЖЕНИЕ

Критерии и методологични стандарти за добро екологично състояние на морските води, свързани с качествените дескриптори в приложение I към Директива 2008/56/ЕО и с примерните списъци, включени в приложение III към същата директива, както и спецификации и стандартизирани методи за мониторинг и оценка

Настоящото приложение се състои от две части:

- в част I са определени критериите и методологичните стандарти за определяне на добро екологично състояние съгласно член 9, параграф 3 от Директива 2008/56/ЕО и спецификациите и стандартизираните методи за мониторинг и оценка съгласно член 11, параграф 4 от същата директива, които да се използват от държавите членки във връзка с оценката на преобладаващите видове натиск и въздействия съгласно член 8, параграф 1, буква б) от Директива 2008/56/ЕО,
- в част II са определени критериите и методологичните стандарти за определяне на добро екологично състояние съгласно член 9, параграф 3 от Директива 2008/56/ЕО и спецификациите и стандартизираните методи за мониторинг и оценка, които да се използват от държавите членки във връзка с оценката на екологичното състояние съгласно член 8, параграф 1, буква а) от Директива 2008/56/ЕО.

ЧАСТ I

Критерии, методологични стандарти, спецификации и стандартизирани методи за мониторинг и оценка на преобладаващите видове натиск и въздействия съгласно член 8, параграф 1, буква б) от Директива 2008/56/ЕО

В част I са разгледани дескрипторите ⁽¹⁾, свързани със съответния антропогенен натиск: биологични видове натиск (дескриптори 2 и 3), физически натиск (дескриптори 6 и 7) и вещества, отпадъци и енергия (дескриптори 5, 8, 9, 10 и 11), както са посочени в приложение III към Директива 2008/56/ЕО.

Дескриптор 2

Неместните видове, въведени с човешки дейности, са на равнища, които не предизвикват неблагоприятни промени в екосистемите.

Съответен натиск: Въвеждане или разпространение на неместни видове

Критерии, включително елементи на критериите, и методологични стандарти

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
Нововъведени неместни видове.	D2C1 — Първичен: Броят на неместните видове, които са нововъведени с човешка дейност в дивата природа, по оценителни периоди (6 години), измерени от базовата година, както е докладвана за първоначалната оценка по член 8, параграф 1 от Директива 2008/56/ЕО, е сведен до минимум и когато е възможно — до нула. Държавите членки определят прагова стойност за броя на новите въвеждания на неместни видове посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	Мащаб на оценката: Подразделения на региона или подрегиона, определени, когато е необходимо, от националните граници. Използване на критериите: Степента, в която е постигнато добро екологично състояние, се изразява за всяка оценявана зона, както следва: — броят на неместните видове, нововъведени с човешка дейност, в 6-годишния оценителен период, и списък на тези видове.

⁽¹⁾ В настоящото решение „дескриптор“ означава съответните качествени дескриптори за определяне на добро екологично състояние, както са посочени в номерираните точки в приложение I към Директива 2008/56/ЕО.

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
Установили се неместни видове, в частност инвазивни неместни видове, които включват съответните видове в списъка на инвазивните чужди видове, които засягат Съюза, приет в съответствие с член 4, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1143/2014, и видове, които са подходящи за използване по критерий D2C3. Държавите членки изготвят посочения списък посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	D2C2 — Вторичен: Изобилието и пространственото разпределение на установили се неместни видове, особено на инвазивни видове, които допринасят значително за неблагоприятните последици за определени групи видове или широки типове местообитания.	Мащаб на оценката: Като използвания за оценката на съответните групи видове или широки типове местообитания по дескриптори 1 и 6. Използване на критериите: Критерий D2C2 (количествено определяне на неместни видове) се изразява по оценявани видове и допринася за оценката на критерий D2C3 (неблагоприятни последици от неместни видове). Критерий D2C3 предоставя дела по оценявани групи видове и степента по оценявани широки типове местообитания, които са променени неблагоприятно, и по този начин допринася за тяхното оценяване по дескриптори 1 и 6.
Групи видове и широки типове местообитания, които са застрашени от неместни видове, избрани от използваните за дескриптори 1 и 6. Държавите членки изготвят посочения списък посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	D2C3 — Вторичен: Делът от групата видове или пространственият обхват на широкия тип местообитание, който е променен неблагоприятно в резултат на присъствието на неместни видове, особено на инвазивни неместни видове. Посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище държавите членки определят праговите стойности за неблагоприятната промяна на групи видове и широки типове местообитания в резултат на присъствието на неместни видове.	

Спецификации и стандартизирани методи за мониторинг и оценка

1. Под „нововъведени“ неместни видове се разбират видовете, за които през предишния оценителен период не е било известно, че присъстват в зоната.
2. Под „установили се“ неместни видове се разбират видовете, за които през предишния оценителен период е било известно, че присъстват в зоната.
3. За D2C1: когато не е ясно дали появата на нови неместни видове се дължи на човешка дейност, или на естественото разпространение от съседни зони, въвеждането се отчита в D2C1.
4. За D2C2: когато наличието и изобилието са сезонно променливи (напр. планктон), мониторингът се извършва в подходящи периоди на годината.
5. Програмите за мониторинг трябва да са свързани с тези за дескриптори 1, 4, 5 и 6, когато това е възможно, тъй като обикновено се използват едни и същи методи за пробовземане и е по-практично да се извършва мониторинг на неместни видове като част от по-широкия мониторинг на биологичното разнообразие освен в случаите, когато пробовземането трябва да се съсредоточи върху основните вектори и рисковите зони за ново въвеждане.

Мерни единици за критериите:

- D2C1: броят на видовете по оценявани зони, които са нововъведени през оценителния период (6 години)
- D2C2: изобилие (брой на индивидите, биомасата в тонове (t) или обхватът в квадратни километри (km²) за всеки неместен вид,
- D2C3: делът от групата видове (съотношение на местните видове към неместните видове, като брой видове и/или тяхното изобилие в рамките на групата) или пространственият обхват на широкия тип местообитание (в квадратни километри (km²), които са променени неблагоприятно.

Дескриптор 3

Популациите на всички риби и черупкови организми, които са обект на промишлен риболов, са в безопасните биологични граници, като наблюдаваното разпределение по възраст и размер е показателно за наличието на здрава популация.

Съответен натиск: Добив или смъртност/нараняване на диви видове, включително целеви и нецелеви видове

Критерии, включително елементи на критериите, и методологични стандарти

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
Риби и черупкови организми, които са обект на промишлен риболов. Посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище държавите членки установяват списък на рибите и черупковите организми съгласно критериите, определени в раздел „Спецификации“.	D3C1 — Първичен: Процентът на <i>смъртност от риболов</i> на популациите от видовете, обект на промишлен риболов, е на или под нивата, които да позволят максималния устойчив улов (МУУ). Трябва да се проведат консултации с подходящите научни органи в съответствие с член 26 от Регламент (ЕС) № 1380/2013.	Мащаб на оценката: Популациите на всеки вид се оценяват по екологосъобразни мащаби във всеки регион или подрегион, както са установени от подходящите научни органи, упоменати в член 26 от Регламент (ЕС) № 1380/2013, на базата на определени общения на зоните на Международния съвет за изследване на морето (ICES), географските подзони на Генералната комисия по рибарство за Средиземно море (GFCM) и риболовните подзони на Организацията на ООН за прехрана и земеделие (FAO) по отношение на Макаронезийския биогеографски регион.
	D3C2 ⁽¹⁾ — Първичен: Биомасата на <i>репродуктивния запас</i> от популациите на видовете, обект на промишлен риболов, са над нивата на биомаса, които позволяват максималния устойчив улов. Трябва да се проведат консултации с подходящите научни органи в съответствие с член 26 от Регламент (ЕС) № 1380/2013.	Използване на критериите: Степента, в която е постигнато добро екологично състояние, се изразява за всяка оценявана зона, както следва:
	D3C3 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ — Първичен: Разпределението по възраст и размер на индивидите от популациите на видовете, обект на промишлен риболов, е показателно за наличието на здрава популация. Това включва голям дял на възрастните/едри индивиди и ограничени неблагоприятни последици от експлоатацията на генетичното разнообразие. Държавите членки определят прагови стойности посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище за всяка популация на видовете в съответствие с научните препоръки, получени по силата на член 26 от Регламент (ЕС) № 1380/2013.	а) оценените популации, достигнатите стойности за всеки критерий и дали са достигнати равнищата за D3C1 и D3C2 и праговите стойности за D3C3, както и общото състояние на популацията въз основа на правилата за интегриране на критериите, договорени на равнището на Съюза; б) популациите на видовете, обект на промишлен риболов, в оценяваната зона, които не са оценени. Резултатите от тези оценки на популациите допринасят и за оценките по дескриптори 1 и 6, ако видовете са от значение за оценяването на конкретни групи видове и бентосни типове местообитания.

⁽¹⁾ D3C2 и D3C3 са базирани на състоянието критерии за риби и черупкови организми, обект на промишлен риболов, но са включени в част I от съображения за яснота.

⁽²⁾ D3C3 може да не е на разположение, за да се използва за прегледа през 2018 г. на първоначалната оценка и за определянето на добро екологично състояние съгласно член 17, параграф 2, буква а) от Директива 2008/56/ЕО.

Извеждането или смъртността/нараняването на видове, които не са обект на промишлен риболов (случаен прилов) в резултат на риболовни дейности, се разглежда от критерий D1C1.

Физическото смущаване на морското дъно, включително въздействието върху бентосните общности, в резултат на риболовни дейности, се разглежда от критериите по дескриптор 6 (особено критерии D6C2 и D6C3) и трябва да бъде включено в оценките на бентосните типове местообитания по дескриптори 1 и 6.

Спецификации и стандартизирани методи за мониторинг и оценка

1. Посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище държавите членки изготвят списък на видовете, обект на промишлен риболов, за прилагането на критериите във всяка оценявана зона, който се актуализира за всеки 6-годишен оценителен период, като се вземат предвид Регламент (ЕО) № 199/2008 на Съвета ⁽¹⁾ и следното:

а) всички запаси, които се управляват по Регламент (ЕС) № 1380/2013;

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 199/2008 на Съвета от 25 февруари 2008 г. за установяване на общностна рамка за събиране, управление и използване на данни в сектор „Рибарство“ и за подкрепа на научните консултации във връзка с Общата политика в областта на рибарството (ОВ L 60, 5.3.2008 г., стр. 1).

- б) видовете, за които възможностите за риболов (общ допустим улов и квоти) се определят от Съвета съгласно член 43, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз;
- в) видовете, за които минималните референтни размери за опазване се определят по Регламент (ЕО) № 1967/2006;
- г) видовете, включени в многогодишните планове съгласно член 9 от Регламент (ЕС) № 1380/2013;
- д) видовете, включени в националните планове за управление съгласно член 19 от Регламент (ЕО) № 1967/2006;
- е) всички важни видове за дребномащабния/местния крайбрежен риболов, които са от регионален или национален мащаб.

За целите на настоящото решение видовете, обект на промишлен риболов, които са неместни видове, във всяка оценявана зона се изключват от списъка и следователно не допринасят за постигането на добро екологично състояние за дескриптор 3.

2. Регламент (ЕО) № 199/2008 установява правила за събирането и управлението в рамките на многогодишни програми на биологични, технически, екологични и социално-икономически данни относно сектора на рибарството, които да се използват за мониторинг по дескриптор 3.

3. Терминът „популация“ се разбира като термина „запас“ по смисъла на Регламент (ЕС) № 1380/2013.

4. За D3C1 и D3C2 се прилага следното:

- а) за запасите, управлявани по многогодишен план съгласно член 9 от Регламент (ЕС) № 1380/2013, при смесен риболов целевата смъртност от риболов и нивата на биомаса, позволяващи максимален устойчив улов, трябва да са в съответствие със съответния многогодишен план;
- б) за регионите на Средиземно море и Черно море могат да се използват подходящи заместители.

5. Използват се следните методи за оценка:

- а) За D3C1: ако не са налични количествени оценки, които да дават стойности за *смъртността от риболов* поради непълноти в наличните данни, като алтернативен метод могат да се използват други променливи, като съотношението между улова и индекса на биомасата („съотношение улов/биомаса“). В такива случаи трябва да се приеме подходящ метод за анализ на тенденциите (напр. текущата стойност може да бъде сравнявана с дългосрочната историческа средна стойност);
- б) За D3C2: праговата стойност се използва в съответствие с член 2, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1380/2013. Ако не са налични количествени оценки, които да дават стойности за *биомасата на репродуктивния запас* поради непълноти в наличните данни, като алтернативен метод могат да се използват индекси, свързани с биомасата, като уловът на единица усилие или индекси за обследване на изобилието. В такива случаи трябва да се приеме подходящ метод за анализ на тенденциите (напр. текущата стойност може да бъде сравнявана с дългосрочната историческа средна стойност);

- в) D3C3 трябва да отразява обстоятелството, че здравите популации на видовете се характеризират с голям дял на възрастните, едрите индивиди. Съответните характеристики са следните:

- i) разпределението по размер на индивидите в популацията, изразено като:

— дял на рибите, които са по-едри от средния размер при първото полово съзряване, или

— 95-ият процентил на разпределението по дължина на рибите от всяка популация, установен от изследователски кораб или при други проучвания;

- ii) генетични последици от експлоатацията на видове, като размера при първото полово съзряване, когато това е целесъобразно и осъществимо.

Други прояви на съответните характеристики могат да се използват след допълнително научно и техническо развитие на този критерий.

Мерни единици за критериите:

- D3C1: годишен процент смъртност от риболов,
- D3C2: биомаса в тонове (t) или брой на индивидите по видове, с изключение на случаите, в които се използват други индекси съгласно точка 5, буква б),
- D3C3: по точка 5, буква в): за подточка i), първо тире — дял (в проценти) или брой, за подточка i), второ тире — дължина в сантиметри (cm), и за подточка ii) — дължина в сантиметри (cm).

Дескриптор 5

Предизвиканата от човека еутрофикация е сведена до минимум, и по-специално неблагоприятните последици от нея, като загуба на биологично разнообразие, израждане на екосистеми, вреден цъфтеж на водораслите и недостиг на кислород в дънните води.

Съответен натиск: Въвеждане на хранителни вещества; Въвеждане на органични вещества

Критерии, включително елементи на критериите, и методологични стандарти

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
Хранителни вещества във водния стълб: разтворен неорганичен азот (DIN), общ азот (TN), разтворен неорганичен фосфор (DIP), общ фосфор (TP). В крайбрежните води — както са използвани по Директива 2000/60/ЕО. Извън крайбрежните води държавите членки могат да решат на регионално или подрегионално равнище да не се използват един или повече от тези хранителни елементи.	D5C1 — Първичен: Концентрациите на хранителни вещества не са на нива, които показват неблагоприятни последици от еутрофикация. Праговите стойности са следните: а) в крайбрежните води — стойностите, определени в съответствие с Директива 2000/60/ЕО; б) извън крайбрежните води — стойности, които са в съответствие с тези за крайбрежни води съгласно Директива 2000/60/ЕО. Държавите членки установяват тези стойности посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	Скала за оценяване: — в крайбрежните води — както са използвани по Директива 2000/60/ЕО, — извън крайбрежните води — подразделения на региона или подрегиона, определени, когато е необходимо, от националните граници. Използване на критериите: Степента, в която е постигнато добро екологично състояние, се изразява за всяка оценявана зона, както следва: а) стойностите, постигнати за всеки използван критерий, както и оценка за размера на оценяваната зона, за която са достигнати определените прагови стойности; б) в крайбрежни води — критериите, които трябва да се използват в съответствие с изискванията на Директива 2000/60/ЕО за установяване дали водното тяло е обект на еутрофикация ⁽¹⁾; в) извън крайбрежните води — оценка на размера на зоната (като дял (в проценти)), която не е обект на еутрофикация (както показват резултатите по всички използвани критерии, интегрирани по начин, договорен, когато е възможно, на равнището на Съюза, но най-малкото на регионално или подрегионално равнище). Извън крайбрежните води — използването на вторични критерии трябва да бъде договорено на регионално или подрегионално равнище.
Хлорофил а във водния стълб	D5C2 — Първичен: Концентрациите на хлорофил а не са на нива, които показват неблагоприятни последици от обогатяването на средата с хранителни вещества. Праговите стойности са следните: а) в крайбрежните води — стойностите, определени в съответствие с Директива 2000/60/ЕО; б) извън крайбрежните води — стойности, които са в съответствие с тези за крайбрежни води съгласно Директива 2000/60/ЕО. Държавите членки установяват тези стойности посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	
Вреден цъфтеж на водораслите (напр. цианобактерии) във водния стълб	D5C3 — Вторичен: Броят, пространственият обхват и продължителността на събитията на вреден цъфтеж на водорасли не са на нива, които показват неблагоприятни последици от обогатяването на средата с хранителни вещества.	

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
	Държавите членки определят прагови стойности за тези нива посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	Резултатите от оценките трябва също така да допринесат за оценките за пелагичните местообитания по дескриптор 1, както следва:
Еуфотична граница (прозрачност) на водния стълб	D5C4 — Вторичен: Еуфотичната граница (прозрачност) на водния стълб не е намалена, поради увеличението на суспендирани водорасли, до ниво, което показва отрицателни последици от обогатяването на средата с хранителни вещества. Праговите стойности са следните: а) в крайбрежните води — стойностите, определени в съответствие с Директива 2000/60/ЕО; б) извън крайбрежните води — стойности, които са в съответствие с тези за крайбрежни води съгласно Директива 2000/60/ЕО. Държавите членки установяват тези стойности посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	— разпределение и оценка за размера на зоната (като дял (в проценти)), която е обект на еутрофикация във водния стълб (както е указано от това дали праговите стойности за критерии D5C2, D5C3 и D5C4, когато са използвани, са били достигнати); Резултатите от оценките трябва също така да допринесат за оценките за бентосните местообитания по дескриптори 1 и 6, както следва: — разпределението и оценка за размера на зоната (като дял (в проценти)), която е обект на еутрофикация на морското дъно (както е указано от това дали праговите стойности за критерии D5C4, D5C5, D5C6, D5C7 и D5C8, когато са използвани, са били достигнати).
Разтворен кислород на дъното на водния стълб	D5C5 — Първичен (може да бъде заменен с D5C8): Концентрацията на разтворения кислород не е намаляла от обогатяването на средата с хранителни вещества до нива, които показват неблагоприятни последици за бентосните местообитания (в това число свързаните с тях жива част на екосистемата и подвижни видове) или други въздействия от еутрофикацията. Праговите стойности са следните: а) в крайбрежните води — стойностите, определени в съответствие с Директива 2000/60/ЕО; б) извън крайбрежните води — стойности, които са в съответствие с тези за крайбрежни води съгласно Директива 2000/60/ЕО. Държавите членки установяват тези стойности посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	
Опортюнистични макроводорасли от бентосните местообитания	D5C6 — Вторичен: Изобилието на опортюнистични макроводорасли не е на нива, които показват неблагоприятни последици от обогатяването на средата с хранителни вещества. Праговите стойности са следните: а) в крайбрежните води — стойностите, определени в съответствие с Директива 2000/60/ЕО; б) ако този критерий се отнася и за води извън крайбрежните води — стойности, които са в съответствие с тези за крайбрежни води съгласно Директива 2000/60/ЕО. Държавите членки установяват тези стойности посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
Макрофитни общности (многогодишни морски водорасли и морски тревы, например фукоиди, морска трева и посидония) от бентосните местообитания	D5C7 — Вторичен: Видовият състав и относителното изобилие или дълбочинното разпределение на макрофитните общности достигат стойности, които показват, че няма неблагоприятни последици, дължащи се на обогатяване на средата с хранителни вещества, включително поради намалената прозрачност на водата, както следва: а) в крайбрежните води — стойностите, определени в съответствие с Директива 2000/60/ЕО; б) ако този критерий се отнася и за води извън крайбрежните води — стойности, които са в съответствие с тези за крайбрежни води съгласно Директива 2000/60/ЕО. Държавите членки установяват тези стойности посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	
Общности на макрофауна от бентосните местообитания	D5C8 — Вторичен (освен когато се използва като заместител на D5C5): Видовият състав и относителното изобилие на общностите от макрофауна достигат стойности, които показват, че няма неблагоприятни последици, дължащи се на обогатяване на средата с хранителни и органични вещества, както следва: а) в крайбрежните води — стойностите на биологичните елементи за качеството на бентоса, определени в съответствие с Директива 2000/60/ЕО; б) извън крайбрежните води — стойности, които са в съответствие с тези за крайбрежни води съгласно Директива 2000/60/ЕО. Държавите членки установяват тези стойности посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	

(¹) Документите с насоки, публикувани в контекста на общата стратегия за прилагане на Директива 2000/60/ЕО могат да бъдат от значение за тази оценка (напр. „№ 13 — цялостен подход към класифицирането на екологичното състояние и екологичния потенциал“ и „№ 23 — оценка на еутрофикацията в контекста на европейските политики за водата“)

Спецификации и стандартизирани методи за мониторинг и оценка

1. В крайбрежните води елементите на критериите се избират в съответствие с Директива 2000/60/ЕО.
2. За D5C2 и D5C3 държавите членки могат в допълнение да използват видовия състав и изобилието на фитопланктона.
3. Събира се информация, когато това е възможно, относно пътищата (атмосферни, сухоземни или морски) на хранителните вещества, постъпващи в морската среда.
4. Мониторинг извън крайбрежните води може да не е необходим поради ниския риск, например в случаите, в които праговите стойности са достигнати в крайбрежните води, като се взема предвид постъпването на хранителни вещества от атмосферни, морски — в това число и крайбрежните води, и трансгранични източници.
5. За оценките на всеки критерий в крайбрежните води се използват оценките по Директива 2000/60/ЕО.
6. Стойностите, определени в съответствие с Директива 2000/60/ЕО, трябва да препращат или към определените чрез интеркалибрация съгласно Решение 2013/480/ЕС на Комисията (¹), или към определените в националното законодателство в съответствие с член 8 от Директива 2000/60/ЕО и приложение V към нея. Те трябва да се разбират като „гранични стойности между добро и умерено състояние“ за отношенията на показателите за екологично качество.
7. За видовия състав трябва да се разбира, че се отнася за най-ниското таксономично ниво, подходящо за оценката.

(¹) Решение 2013/480/ЕС на Комисията от 20 септември 2013 г. за установяване, съгласно Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, на определените в резултат от процедурата по интеркалибрация на класификационните стойности на мониторинговите системи на държавите членки и за отмяна на Решение 2008/915/ЕО (ОВ L 266, 8.10.2013 г., стр. 1).

Мерни единици за критериите:

- D5C1: концентрации на хранителните вещества в микромолове на литър ($\mu\text{mol/l}$).
- D5C2: концентрации на хлорофил а (биомаса) в микрограмове на литър ($\mu\text{g/l}$).
- D5C3: брой на събитията на цъфтеж, тяхната продължителност в дни и пространственият им обхват в квадратни километри (km^2) на година.
- D5C4: еуфотична граница като дълбочина в метри (m).
- D5C5: концентрация на кислород на дъното на водния стълб в милиграми на литър (mg/l).
- D5C6: съотношение за екологично качество за изобилието на макроводорасли или за пространственото им разпространение. Обхват на неблагоприятните последици в квадратни километри (km^2) или като дял (в проценти) от оценяваната зона.
- D5C7: съотношение за екологично качество за оценките на видовия състав и относителното изобилие или за максималната дълбочина за растежа на макрофитите. Обхват на неблагоприятните последици в квадратни километри (km^2) или като дял (в проценти) от оценяваната зона.
- D5C8: съотношение за екологично качество за оценките на видовия състав и относителното изобилие. Обхват на неблагоприятните последици в квадратни километри (km^2) или като дял (в проценти) от оценяваната зона.

Държавите членки използват единиците или съотношенията за екологично качество, предвидени съгласно Директива 2000/60/ЕО, когато са налични.

Дескриптор 6

Целостта на морското дъно е на такова равнище, че е гарантирано запазването на структурата и функциите на екосистемите, и по-специално бентосните екосистеми не са засегнати по неблагоприятен начин.

Съответен натиск: Физическа загуба (поради трайна промяна на субстрата или морфологията на морското дъно и поради добива на субстрат от морското дъно); физически смущения на морското дъно (временни или обратими)

Критерии, включително елементи на критериите, и методологични стандарти

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
Физическа загуба на морско дъно (включително приливни зони).	D6C1 — Първичен: Пространствен обхват и разпределение на физическата загуба (трайна промяна) на естественото морско дъно.	Мащаб на оценката: Като използвания за оценката на бентосните широки типове местообитания по дескриптори 1 и 6.
Физическо смущение на морското дъно (включително приливни зони).	D6C2 — Първичен: Пространствен обхват и разпределение на натиска от физически смущения на морското дъно.	Използване на критериите: Резултатите от оценката на критерий D6C1 (разпределение и оценка за обхвата на физическата загуба) се използват за оценяване на критерии D6C4 и D7C1.
Бентосни широки типове местообитания или други типове местообитания, като използваните по дескриптори 1 и 6.	D6C3 — Първичен: Пространствен обхват на всеки неблагоприятно засегнат тип местообитание чрез промяна на неговата жива и нежива структура и функции (напр. чрез промени във видовия състав и относителното изобилие на видовете, отсъствие на особено чувствителни или уязвими видове или видове, които предоставят ключова функция, структура на размера на видовете), по физически смущения. Държавите членки определят прагови стойности за неблагоприятните последици от физически смущения посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	Резултатите от оценката на критерий D6C2 (разпределението и оценка на степента на натиска от физическо смущение) се използват за оценяване на критерий D6C3. Резултатите от оценката на критерий D6C3 (оценка на степента на неблагоприятните последици от физически смущения по типове местообитания във всяка оценявана зона) допринасят за оценката на критерий D6C5.

Критерии D6C1, D6C2 и D6C3 се отнасят само до видовете натиск „физическа загуба“ и „физическо смущение“ и техните въздействия, докато критерии D6C4 и D6C5 са насочени към цялостната оценка на дескриптор 6 заедно с информацията за бентосните местообитания по дескриптор 1. Критерии D6C4 и D6C5 са представени в част II на настоящото приложение.

Спецификации и стандартизирани методи за мониторинг и оценка

1. Относно методите за мониторинг:

- а) за D6C1 се оценяват трайните промени на морското дъно от различните човешки дейности (включително трайните промени на естествения субстрат на морското дъно или неговата морфология чрез физическо реструктуриране, развитие на инфраструктура и загуба на субстрат чрез извличане на материали от морското дъно);
- б) за D6C2 се оценяват физическите смущения от различните човешки дейности (например риболов чрез дънно тралене);
- в) за крайбрежните води се използват хидроморфологичните данни и съответните оценки по Директива 2000/60/ЕО. Извън крайбрежните води данни могат да бъдат събрани от картографирането на инфраструктура и от лицензирани добивни обекти.

2. Относно методите за оценка данните се обобщават по такъв начин, че:

- а) D6C1 се оценява като изгубената площ спрямо общия естествен размер на всички бентосни местообитания в оценяваната зона (напр. по степента на антропогенните промени);
 - б) D6C3 се оценява спрямо общия естествен размер на всеки оценяван бентосен тип местообитание.
3. Физическа загуба се разбира като трайна промяна на морското дъно, която е продължила или се очаква да продължи в течение на два цикъла на докладване (12 години) или повече.
4. Физическо смущение се разбира като промяна на морското дъно, от която то може да се възстанови, ако дейността, предизвикала натиска от смущението, се прекрати.
5. За D6C3 за видовия състав трябва да се разбира, че се отнася за най-ниското таксономично ниво, подходящо за оценката.

Мерни единици за критериите:

- D6C1: обхват на физически загубената оценявана зона в квадратни километри (km²),
- D6C2: обхват на засегнатата от физически смущения оценявана зона в квадратни километри (km²),
- D6C3: обхват на всеки неблагоприятно засегнат тип местообитание в квадратни километри (km²) или като дял (в проценти) от общия естествен обхват на местообитанието в оценяваната зона.

Дескриптор 7

Трайните изменения на хидрографските условия не оказват неблагоприятно влияние върху морските екосистеми.

Съответен натиск: Физическа загуба (поради трайна промяна на субстрата или морфологията на морското дъно или поради добива на субстрат от морското дъно); Промени в хидроложките условия

Критерии, включително елементи на критериите, и методологични стандарти

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
Хидрографски промени на морското дъно и водния стълб (включително приливните зони).	D7C1 — Вторичен: Пространствен обхват и разпределение на трайните изменения на хидрографските условия (напр. промени в действието на вълните, теченията, солеността, температурата) на морското дъно и водния стълб, свързани по-специално с физическа загуба ⁽¹⁾ на естествено морско дъно.	Мащаб на оценката: Като използвания за оценката на бентосните широки типове местообитания по дескриптори 1 и 6. Използване на критериите: Резултатите от оценката на критерий D7C1 (разпределение и оценка на обхвата на хидрографските промени) се използват за оценяване на критерий D7C2.
Бентосни широки типове местообитания или други типове местообитания като използваните за дескриптори 1 и 6.	D7C2 — Вторичен: Пространственият обхват на всеки неблагоприятно засегнат тип бентосно местообитание (физически и хидрографски характеристики и свързаните с тях биологични общности) поради трайните изменения на хидрографски условия.	

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
	Държавите членки определят прагови стойности за неблагоприятните последици от трайни изменения на хидрографските условия посредством сътрудничество на регионално или под-регионално равнище.	Резултатите от оценката на критерий D7C2 (оценка на степента на неблагоприятните последици по типове местообитания във всяка оценявана зона) допринася за оценката на критерий D6C5.

(¹) Физическа загуба се разбира по смисъла на точка 3 от спецификациите по дескриптор 6.

Спецификации и стандартизирани методи за мониторинг и оценка

1. Относно методите за мониторинг и оценка:

- Мониторингът се съсредоточава върху промените, свързани с развитието на инфраструктурата, по крайбрежието или в морето.
- За оценка на последиците от всяко инфраструктурно развитие се използват, когато е необходимо, хидродинамични модели за оценка на въздействието върху околната среда, които са валидирани с измервания на място, или други подходящи източници на информация.
- За крайбрежните води се използват хидроморфологичните данни и съответните оценки по Директива 2000/60/ЕО.

2. Относно методите за оценка данните се обобщават по такъв начин, че:

- D7C1 се оценява спрямо общия естествен размер на всички местообитания в оценяваната зона;
- D7C2 се оценява спрямо общия естествен размер на всеки оценяван бентосен тип местообитание.

Мерни единици за критериите:

- D7C1: обхват на хидрографски изменената оценявана зона в квадратни километри (km²),
- D7C2: обхват на всеки неблагоприятно засегнат тип местообитание в квадратни километри (km²) или като дял (в проценти) от общия естествен обхват на местообитанието в оценяваната зона.

Дескриптор 8

Концентрациите на замърсителите са на нива, които не водят до ефект на замърсяване.

Съответен натиск: Въвеждане на други вещества (напр. синтетични вещества, несинтетични вещества, радионуклеиди)

Критерии, включително елементи на критериите, и методологични стандарти

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
1) В крайбрежните и териториалните води: а) замърсители, избрани в съответствие с Директива 2000/60/ЕО: i) замърсителите, за които в част А на приложение I към Директива 2008/105/ЕО е определен стандарт за качество на околната среда; ii) специфични замърсители на речните басейни съгласно приложение VIII към Директива 2000/60/ЕО в крайбрежните води;	D8C1 — Първичен: В крайбрежните и териториалните води концентрациите на замърсителите не надвишават следните прагови стойности: а) за замърсителите, посочени в точка 1, буква а) от елементите на критериите — стойностите, определени в съответствие с Директива 2000/60/ЕО;	Мащаб на оценката: — в крайбрежните и териториалните води — като използвания по Директива 2000/60/ЕО, — извън териториалните води — подразделения на региона или подрегиона, определени, когато е необходимо, от национални граници.

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
б) допълнителни замърсители, ако има такива, например от източници, разположени в морето, които все още не са включени в буква а) и които могат да доведат до замърсяване в съответния регион или подрегион. Държавите членки изготвят посочения списък на тези замърсители посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище. 2) Извън териториалните води: а) замърсителите, разгледани в точка 1, когато все още могат да доведат до замърсяване; б) допълнителни замърсители, ако има такива, които все още не са включени в точка 2, буква а) и които могат да доведат до замърсяване в съответния регион или подрегион. Държавите членки изготвят посочения списък на тези замърсители посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	б) когато замърсители по буква а) се измерват в матрица, за която не е определена нито една стойност съгласно Директива 2000/60/ЕО — концентрацията на тези замърсители в матрицата, установена от държавите членки посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище; в) за допълнителни замърсители, избрани съгласно точка 1, буква б) от елементите на критериите — концентрациите за определена матрица (вода, седименти или живата част на екосистемата), които могат да доведат до замърсяване. Държавите членки установяват тези концентрации посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище, като вземат предвид тяхната приложимост във и извън крайбрежните и териториалните води. Извън териториалните води концентрации на замърсителите не надвишават следните прагови стойности: а) за замърсители, избрани по точка 2, буква а) от елементите на критериите — стойностите, приложими в крайбрежните и териториалните води; б) за замърсители, избрани съгласно точка 2, буква б) от елементите на критериите — концентрациите за определена матрица (вода, седименти или живата част на екосистемата), които могат да доведат до замърсяване. Държавите членки установяват тези концентрации посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	<i>Използване на критериите:</i> Степента, в която е постигнато добро екологично състояние, се изразява за всяка оценявана зона, както следва: а) за всеки замърсител по критерий D8C1 — неговата концентрация, използваната матрица (вода, седименти, живата част на екосистемата), дали праговите стойности са били достигнати, и делът на оценяваните замърсители, които са достигнали праговите стойности, включително като се посочват поотделно веществата, явяващи се повсеместно разпространени, устойчиви, биоаккумулятивни и токсични вещества (повсеместно разпространени РВТ вещества), както е посочено в член 8а, параграф 1, буква а) от Директива 2008/105/ЕО; б) за всеки вид, оценяван по критерий D8C2 — оценка за изобилието на неговата популация в неблагоприятно засегнатата оценявана зона; в) за всяко местообитание, оценявано по критерий D8C2 — оценка за неблагоприятно засегнатия му обхват в оценяваната зона; Използването на критерий D8C2 при цялостната оценка на доброто екологично състояние за дескриптор 8 се съгласува на регионално или подрегионално равнище. Резултатите от оценката на критерий D8C2 допринасят за оценките по дескриптори 1 и 6, когато това е целесъобразно.
Видове и местообитания, които са изложени на риск от замърсяване. Държавите членки изготвят списък на видовете заедно със съответните тъкани, на които трябва да се направи оценка, и на местообитанията посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	D8C2 — Вторичен: Здравето на видовете и състоянието на местообитанията (например техният видов състав и относително изобилие в местата с хронично замърсяване) не са неблагоприятно засегнати от замърсители, включително кумулативни и синергични последици. Държавите членки установяват тези неблагоприятни последици и техните прагови стойности посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	
Случаи на значително интензивно замърсяване с участието на замърсяващи вещества, както са определени в член 2, параграф 2 от Директива 2005/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, включително сувор нефт и подобни съединения.	D8C3 — Първичен: Пространственият обхват и продължителността на случаите на значително интензивно замърсяване са сведени до минимум.	<i>Мащаб на оценката:</i> Регионално или подрегионално ниво, разделено, когато е необходимо, от национални граници.

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
		<i>Използване на критериите:</i> Степента, в която е постигнато добро екологично състояние, се изразява за всяка оценявана зона, както следва: — оценка на общия пространствен обхват на случаите на значително интензивно замърсяване и тяхното разпределение, както и общата им продължителност за всяка година. Този критерий се използва, за да се предизвика оценка на критерий D8C4.
Видове от групите видове, изброени в част II, таблица 1, и бентосни широки типове местообитания, изброени в част II, таблица 2.	D8C4 — Вторичен (използва се, когато е настъпил случай на значително интензивно замърсяване): Неблагоприятните последици от случаите на значително интензивно замърсяване върху здравето на видовете и състоянието на местообитанията (например техният видов състав и относително изобилие) са сведени до минимум и — когато е възможно, са премахнати.	<i>Мащаб на оценката:</i> Като използвания за оценката на групите видове или бентосните широки типове местообитания по дескриптори 1 и 6. <i>Използване на критериите:</i> В случай че кумулативните пространствени и времеви последици са значителни, резултатите от оценката на критерий D8C4 допринасят за оценките по дескриптори 1 и 6, като предоставят: а) оценка на изобилието на всеки вид, който е засегнат неблагоприятно; б) оценка на обхвата от всеки широк тип местообитание, който е засегнат неблагоприятно. Използването на критерий D8C4 при цялостната оценка на доброто екологично състояние за дескриптор 8 се съгласува на регионално или подрегионално равнище.

(¹) Директива 2005/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно замърсяването от кораби и относно въвеждането на санкции, включително наказателноправни санкции, за нарушения, свързани със замърсяване (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 11).

Спецификации и стандартизирани методи за мониторинг и оценка

- За елементите на критериите по D8C1 избирането по точка 1, буква б) и точка 2, буква б) на допълнителни замърсители, които могат да предизвикат замърсяване, се основава на оценка на риска. За тези замърсители, матрицата и праговете стойности, използвани за оценката, са представителни за най-чувствителните видове и пътища на експозиция, включително опасностите за човешкото здраве чрез експозиция посредством хранителната верига.
- За целите на настоящото решение:
 - Критерий D8C1: за оценката на замърсители в крайбрежните и териториалните води държавите членки извършват мониторинг на замърсителите в съответствие с изискванията на Директива 2000/60/ЕО и използват оценките по същата директива, когато са налични. Събира се информация, когато това е възможно, относно пътищата (атмосферни, сухоземни или морски) на замърсителите, постъпващи в морската среда.
 - Критерии D8C2 и D8C4: биомаркерите или демографските характеристики на популацията (напр. плодовитост, процент на оцеляване, процент на смъртност и репродуктивна способност) могат да са подходящи за оценката на последиците за здравето.
 - Критерии D8C3 и D8C4: за целите на настоящото решение мониторинг се въвежда, както е необходимо, веднага щом има случай на интензивно замърсяване, вместо да бъде част от програма за редовен мониторинг по член 11 от Директива 2008/56/ЕО.
 - Критерий D8C3: когато е възможно, държавите членки определят източника в случаите на значително интензивно замърсяване. За тази цел те могат да използват спътниковото наблюдение, водено от Европейската агенция за морска безопасност.

3. За замърсителите трябва да се разбира, че се отнасят към отделни вещества или групи вещества. За съгласуваност при докладването групирането на веществата се договаря на равнището на Съюза.
4. За видовия състав трябва да се разбира, че се отнася за най-ниското таксономично ниво, подходящо за оценката.

Мерни единици за критериите:

- D8C1: концентрациите на замърсителите в микрограмовете на литър ($\mu\text{g/l}$) за водата, в микрограмовете на килограм ($\mu\text{g/kg}$) за сухото тегло на седимента и в микрограмовете на килограм ($\mu\text{g/kg}$) за мокрото тегло на живата част на екосистемата,
- D8C2: изобилие (брой на индивидите или други подходящи единици, както са договорени на регионално или подрегионално равнище) по засегнати видове; обхват в квадратни километри (km^2) по засегнати широки типове местообитания,
- D8C3: продължителност в дни и пространствен обхват в квадратни километри (km^2) на случаите на значително интензивно замърсяване годишно,
- D8C4: изобилие (брой на индивидите или други подходящи единици, както са договорени на регионално или подрегионално равнище) по засегнати видове; обхват в квадратни километри (km^2) по засегнати широки типове местообитания.

Дескриптор 9

Замърсителите в рибата и в други морски хранителни продукти за консумация от човека не надхвърлят равнищата, установени от законодателството на Съюза или от други приложими стандарти.

Съответен натиск: Постъпване на опасни вещества

Критерии, включително елементи на критериите, и методологични стандарти

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
Замърсители, включени в Регламент (ЕО) № 1881/2006 на Комисията. За целите на настоящото решение държавите членки могат да решат да не вземат предвид замърсители от Регламент (ЕО) № 1881/2006, когато това е обосновано въз основа на оценка на риска. Държавите членки могат да направят оценка на допълнителни замърсители, които не са включени в Регламент (ЕО) № 1881/2006. Държавите членки изготвят списък на тези допълнителни замърсители посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище. Държавите членки изготвят списъка на видовете и съответните тъкани, на които трябва да се направи оценка, съгласно условията, предвидени в раздел „Спецификации“. Те могат да си сътрудничат на регионално или подрегионално равнище за изготвянето на списъка на видовете и съответните тъкани.	D9C1 — Първичен: Нивото на замърсители в ядивните тъкани (мускули, черен дроб, хайвер, месо или други меки части, ако е целесъобразно) на морските хранителни продукти (в това число риба, ракообразни, мекотели, иглокожи, морски водорасли и други морски растения), уловени или събрани в дивата природа (с изключение на риби от морски аквакултурни стопанства), не надвишава: а) за замърсителите, изброени в Регламент (ЕО) № 1881/2006 — максималните нива, определени в същия регламент, които представляват прагови стойности за целите на настоящото решение; б) за допълнителните замърсители, които не са включени в Регламент (ЕО) № 1881/2006 — праговите стойности, които държавите членки трябва да определят посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	Мащаб на оценката: Зоната на улов или производство в съответствие с член 38 от Регламент (ЕС) № 1379/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾. Използване на критериите: Степента, в която е постигнато добро екологично състояние, се изразява за всяка оценявана зона, както следва: — за всеки замърсител — неговата концентрация в морските хранителни продукти, използваната матрица (видове и тъкани), дали праговите стойности са били достигнати, както и делът на оценяваните замърсители, които са достигнали праговите си стойности.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1379/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. относно общата организация на пазарите на продукти от риболов и аквакултури, за изменение на регламенти (ЕО) № 1184/2006 и (ЕО) № 1224/2009 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 104/2000 на Съвета (ОВ L 354, 28.12.2013 г., стр. 1).

Спецификации и стандартизирани методи за мониторинг и оценка

1. Когато държавите членки изготвят списъка на видовете, който да се използва по D9C1, видовете трябва да:
 - а) се отнасят за засегнатия морски регион или подрегион;
 - б) попадат в обхвата на Регламент (ЕО) № 1881/2006;

- в) са подходящи за замърсителя, обект на оценка;
- г) са сред най-често консумираните в държавата членка или най-много ловуваните или събирани за консумация.
2. Превишаването на нормата, определена за даден замърсител, трябва да води до последващ мониторинг за определяне на устойчивостта на замърсяването в зоната и във видовете, от които са взети проби. Мониторингът продължава до момента на събиране на достатъчно доказателства, че няма риск от превишаване.
3. За целите на настоящото решение вземането на проби за оценката на максималните нива на замърсителите се извършва в съответствие с член 11 от Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, както и в съответствие с Регламент (ЕС) № 589/2014 на Комисията ⁽²⁾ и Регламент (ЕО) № 333/2007 на Комисията ⁽³⁾.
4. В рамките на всеки регион или подрегион държавите членки гарантират, че времевият и географският обхват на пробовземането са подходящи за осигуряване на представителна проба от определените замърсители в морските хранителни продукти в съответния морски регион или подрегион.

Мерни единици за критериите:

— D9C1: концентрациите на замърсителите в единици, определени в приложението към Регламент (ЕО) № 1881/2006.

Дескриптор 10

Отличителните качества и количествата на отпадъците в морските води не нанасят вреда на крайбрежната и морската среда.

Съответен натиск: Постъпване на отпадъци

Критерии, включително елементи на критериите, и методологични стандарти

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
Отпадъци (с изключение на микроотпадъците), класифицирани в следните категории ⁽¹⁾ : изкуствени полимерни материали, каучук, тъкани/текстил, хартия/картон, преработено/обработено дърво, метал, стъкло/керамика, химикали, неопределени, както и хранителните отпадъци. Държавите членки могат да определят допълнителни подкатегории.	D10C1 — Първичен: Съставът, количеството и пространственото разпределение на отпадъците по крайбрежието, в повърхностния слой на водния стълб и по морското дъно са на равнища, които не нанасят вреда на крайбрежната и морската среда. Държавите членки определят прагови стойности за тези равнища посредством сътрудничество на равнището на Съюза, като отчитат регионалните или подрегионалните особености.	Мащаб на оценката: Подразделения на региона или подрегиона, определени, когато е необходимо, от националните граници. Използване на критериите: Степента, в която е постигнато добро екологично състояние, се изразява отделно за всеки критерий за всяка оценявана зона, както следва: а) резултатите за всеки критерий (количество на отпадъците или микроотпадъците по категории) и неговото разпределение за всяка матрица, използвана по D10C1 и D10C2, и дали са били достигнати определените прагови стойности.
Микроотпадъци (частици < 5 mm), класифицирани в категориите „изкуствени полимерни материали“ и „други“.	D10C2 — Първичен: Съставът, количеството и пространственото разпределение на микроотпадъците по крайбрежието, в повърхностния слой на водния стълб и в седиментите на морското дъно са на равнища, които не нанасят вреда на крайбрежната и морската среда.	б) резултатите за D10C3 (количество на отпадъците и микроотпадъците по категории по видове живи организми) и дали са били достигнати определените прагови стойности.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 589/2014 на Комисията от 2 юни 2014 г. за определяне на методи за вземане на проби и анализ за контрол на съдържанието на диоксини, диоксиноподобни полихлорирани бифенили (PCB) и недиоксиноподобни PCB в определени храни и за отмяна на Регламент (ЕС) № 252/2012 (ОВ L 164, 3.6.2014 г., стр. 18).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 333/2007 на Комисията от 28 март 2007 г. за определяне на методите за вземане на проби и анализ за официалния контрол върху съдържанието на олово, кадмий, живак, неорганичен калай, 3-MCPD и бензо[а]пирен в храни (ОВ L 88, 29.3.2007 г., стр. 29).

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
	Държавите членки определят прагови стойности за тези равнища посредством сътрудничество на равнището на Съюза, като отчитат регионалните или подрегионалните особености.	Използването на критерии D10C1, D10C2 и D10C3 при цялостната оценка на доброто екологично състояние за дескриптор 10 се съгласува на равнището на Съюза. Резултатите от критерий D10C3 също така допринасят за оценките по дескриптор 1, когато е целесъобразно.
Отпадъци и микроотпадъци, класифицирани в категориите „изкуствени полимерни материали“ и „други“ и оценявани в който и да е от видовете от следните групи: птици, бозайници, влечуги, риби или безгръбначни. Държавите членки изготвят посочения списък на видовете за оценка посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	D10C3 — Вторичен: Количеството отпадъци и микроотпадъци, погълнати от морските животни, е на ниво, което не оказва неблагоприятно влияние върху здравето на съответните видове. Държавите членки определят прагови стойности за тези нива посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	
Видове птици, бозайници, влечуги, риби или безгръбначни, изложени на риск, дължащ се на отпадъците. Държавите членки изготвят посочения списък на видовете за оценка посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	D10C4 — Вторичен: Броят на неблагоприятно засегнатите индивиди от всички видове вследствие на отпадъците, например чрез заплитане, други видове нараняване или смъртност, или последици за здравето. Държавите членки определят прагови стойности за неблагоприятните последици от отпадъците посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	Мащаб на оценката: Като използвания за оценката на групата видове по дескриптор 1. Използване на критериите: Степента, в която е постигнато добро екологично състояние, се изразява за всяка оценявана зона, както следва: — за всеки вид, оценяван по критерий D10C4 — оценка за броя на неблагоприятно засегнатите индивиди в оценяваната зона; Използването на критерий D10C4 при цялостната оценка на доброто екологично състояние за дескриптор 10 се съгласува на равнището на Съюза. Резултатите от този критерий също така допринасят за оценките по дескриптор 1, когато е целесъобразно.

(¹) Това са категории „Ниво 1 — Материал“ от главния списък на категориите отпадъци на Съвместния изследователски център „Насоки за мониторинг на отпадъците в европейските морета“ (2013 г., ISBN 978-92-79-32709-4). Главният списък посочва какво влиза в обхвата на всяка категория, например „Химикали“ препраща към парафин, восък, нефт и катран.

Спецификации и стандартизирани методи за мониторинг и оценка

1. За D10C1: извършва се мониторинг на отпадъците по бреговата линия и допълнително може да се извършва мониторинг в повърхностния слой на водния стълб и на морското дъно. Събира се информация за източника и пътя на отпадъците, когато това е осъществимо;
2. За D10C2: извършва се мониторинг на микроотпадъците в повърхностния слой на водния стълб и в седиментите на морското дъно и допълнително може да се извършва мониторинг по бреговата линия. Мониторингът на микроотпадъците се извършва по такъв начин, че да могат да бъдат свързани с точковия източник на появата им (като пристанища, яхтени пристанища, пречиствателни станции за отпадъчни води, дъждовен отток), когато това е осъществимо.
3. За D10C3 и D10C4: мониторингът може да се основава на непредвидени събития (напр. изхвърлени на брега мъртви животни, заплетени животни в размножителните колонии или засегнати индивиди при дадено проучване).

Мерни единици за критериите:

— D10C1: количеството отпадъци за всяка категория, изразено в брой единици:

— на 100 метра (m) брегова линия,

— на квадратен километър (km²) за повърхностния слой на водния стълб и за морското дъно,

- D10C2: количеството микроотпадъци по категории, изразено в брой единици и в тегло в грамове (g):
 - на квадратен метър (m²) за повърхностния слой на водния стълб,
 - на килограм (сухо тегло) (kg) от седимента за бреговата линия и за морското дъно,
- D10C3: количеството отпадъци/микроотпадъци в грамове (g) и броят единици на индивид от всеки вид по отношение на размера (тегло или дължина, по целесъобразност) на индивида от пробата,
- D10C4: брой на засегнатите индивиди (смъртоносно; несмъртоносно) по видове.

Дескриптор 11

Въвеждането на енергия, в това число и подводен шум, е на равнища, които не оказват неблагоприятно влияние върху морската среда.

Съответен натиск: Въвеждане на антропогенен звук; Въвеждане на други форми на енергия

Критерии, включително елементи на критериите, и методологични стандарти

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
Антропогенен импулсен звук във водата.	D11C1 — Първичен: Пространственото разпределение, времевият обхват и нивата на източниците на антропогенен импулсен звук не превишават нивата, които оказват неблагоприятно влияние върху популациите на морските животни. Държавите членки определят прагови стойности за тези нива посредством сътрудничество на равнището на Съюза, като отчитат регионалните или подрегионалните особености.	Мащаб на оценката: Регион, подрегион или подразделения. Използване на критериите: Степента, в която е постигнато добро екологично състояние, се изразява за всяка оценявана зона, както следва: а) за D11C1 — продължителността за календарна година на източниците на импулсен звук, тяхното разпределение през годината и пространствено разпределение в оценяваната зона, както и дали праговите стойности са били достигнати;
Антропогенен постоянен нискочестотен звук във водата.	D11C2 — Първичен: Пространственото разпределение, времевият обхват и нивата на антропогенния постоянен нискочестотен звук не превишават нивата, които оказват неблагоприятно влияние върху популациите на морските животни. Държавите членки определят прагови стойности за тези нива посредством сътрудничество на равнището на Съюза, като отчитат регионалните или подрегионалните особености.	б) За D11C2 — средното годишно ниво на шума или други подходящи времеви показатели, приети на регионално или подрегионално равнище, на единица площ, и неговото пространствено разпределение в оценяваната зона, както и обхвата (% , km ²) от оценяваната зона, в който праговите стойности са били достигнати. Използването на критерии D11C1 и D11C2 при оценката на доброто екологично състояние за дескриптор 11 се съгласува на равнището на Съюза. Резултатите от тези критерии също така допринасят за оценките по дескриптор 1.

Спецификации и стандартизирани методи за мониторинг и оценка

36. За мониторинга по D11C1:

- а) Пространствена разделителна способност: географски местоположения, чиято форма и площ трябва да се определят на регионално или подрегионално равнище, въз основа например на дейностите, изброени в приложение III към Директива 2008/56/ЕО.
- б) Импулсен звук, описан като ниво на еднополюсен източник на енергия в единици dB re 1μPa² s или като максималната амплитуда на еднополюсен източник от нула до пиковата стойност в единици dB re 1μPa m, и двете в честотната лента 10 Hz—10 kHz. Държавите членки могат да разгледат други конкретни източници в по-високочестотните ленти, ако считат за вероятна появата на по-дългосрочни последици.

37. За мониторинга по D11C2:

Средна годишна стойност или друг подходящ показател, приети на регионално или подрегионално равнище, на квадрата на звуковото налягане във всяка от двете „ленти от 1/3 октава“, като средата на едната е 63 Hz, а на другата — 125 Hz, изразена като ниво в децибели в единици dB re 1 µPa, при подходяща пространствена разделителна способност по отношение на налягането. Това може да бъде измерено пряко или да бъде определено въз основа на модел, използван за интерполация или екстраполация на измерванията. Държавите членки могат също така да решат на регионално или подрегионално равнище да се извършва мониторинг на допълнителни честотни ленти.

Критериите, свързани с други форми на внасяне на енергия (включително топлинна енергия, електромагнитни полета и светлина), и критериите, свързани с въздействията на шума върху околната среда, все още са обект на допълнително разработване.

Мерни единици за критериите:

- D11C1: Брой дни на тримесечие (или на месец, ако е целесъобразно) с източници на импулсен звук; дял (в проценти) на единиците площ или обхват в квадратни километри (km²) от оценяваната зона годишно, които са с източници на импулсен звук,
- D11C2: Средно годишно (или други времеви показател) ниво на непрекъснат звук на единица площ; дял (в проценти) или обхват в квадратни километри (km²) от оценяваната зона, които са с нива на звука, надвишаващи праговите стойности.

ЧАСТ II

Критерии и методологични стандарти, спецификации и стандартизирани методи за мониторинг и оценка на основните особености и характеристики и на текущото екологично състояние на морските води съгласно член 8, параграф 1, буква а) от Директива 2008/56/ЕО

В част II са разгледани дескрипторите, свързани със съответните елементи на екосистемата: групи видове птици, бозайници, влечуги, риби и главоноги (дескриптор 1), пелагични местообитания (дескриптор 1), бентосни местообитания (дескриптори 1 и 6) и екосистеми, включително хранителните мрежи (дескриптори 1 и 4), както са изброени в приложение III към Директива 2008/56/ЕО ⁽¹⁾.

Тема

Групи видове птици, бозайници, влечуги, риби и главоноги (свързани с дескриптор 1)

Критерии, включително елементи на критериите, и методологични стандарти

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
Видове птици, бозайници, влечуги и нетърговски видове риба и главоноги, които са изложени на риск от случаен прилов в съответния регион или подрегион. Държавите членки изготвят този списък на видовете посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище в съответствие със задълженията, предвидени в член 25, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 1380/2013, за дейностите за събиране на данни и вземайки предвид списъка на видовете в таблица 1D от приложението към Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1251 на Комисията ⁽¹⁾.	D1C1 — Първичен: Процентът на смъртност по видове от случаен прилов е под равнищата, които застрашават видовете, и е такъв, че да осигурява дългосрочната жизнеспособност. Държавите членки определят прагови стойности за процента смъртност от случаен прилов по видове посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	Мащаб на оценката: Като използвания за оценката на съответните видове или групи видове съгласно критерии D1C2—D1C5. Използване на критериите: Степента, в която е постигнато добро екологично състояние, се изразява за всяка оценявана зона, както следва: — процентът на смъртност по видове и дали той е достигнал определената прагова стойност. Този критерий допринася за оценката на съответните видове по критерий D1C2.

⁽¹⁾ За събиране на съответните данни за рибарството по дескриптори 1, 4 и 6 може да бъде използван Регламент (ЕО) № 199/2008.

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
Групи видове, изброени в таблица 1, ако присъстват в региона или подрегиона. Държавите членки определят набор от видове, представителни за всяка група видове, избрана съгласно критериите, определени в раздел „Спецификации за избора на видове и местообитания“, посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище. Това включва бозайниците и влечугите, включени в приложение II към Директива 92/43/ЕИО, и може да включва всякакви други видове като включените в законодателството на Съюза (други приложения към Директива 92/43/ЕИО, Директива 2009/147/ЕО или Регламент (ЕС) № 1380/2013) и международни споразумения, като регионалните морски конвенции.	D1C2 — Първичен: Изобилието на популациите на видовете не е неблагоприятно засегнато от антропогенен натиск, така че дългосрочната жизнеспособност на популациите е осигурена. Държавите членки определят прагови стойности за всеки вид посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище, като вземат предвид естествените колебания в големината на популацията и процента на смъртност, получен от D1C1, D8C4 и D10C4, и друг значим натиск. За видовете, обхванати от Директива 92/43/ЕИО, тези стойности трябва да са в съответствие със стойностите за благоприятната референтна популация, установени от съответните държави членки по силата на Директива 92/43/ЕИО.	<i>Мащаб на оценката:</i> Използва се екологично подходящ мащаб за всяка група видове, както следва: — за дълбоко гмуркащи се зъбати китоподобни, баленови китове, дълбоководни риби: регион; — за птици, малки зъбати китоподобни, пелагични и дънни шелфови риби: регион или подразделения за Балтийско море и Черно море; подрегион за североизточната част на Атлантическия океан и в Средиземно море; — за тюлени, костенурки, главоноги: регион или подразделения за Балтийско море; подрегион за североизточната част на Атлантическия океан и в Средиземно море; — за крайбрежни риби: подразделение на регион или подрегион. — за риби и главоноги, обект на промишлен риболов: като използвания по дескриптор 3.
	D1C3 — Първичен за риби и главоноги, обект на промишлен риболов, и вторичен за другите видове: Демографските характеристики на популацията (напр. размер на индивидите или възрастова структура, съотношение между половете, плодовитост, процент на оцеляване) на вида са показателни за здрава популация, която не е неблагоприятно засегната от антропогенен натиск. Държавите членки определят прагови стойности за определени характеристики на всеки вид посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище, като вземат предвид неблагоприятните въздействия върху тяхното здраве, произтичащи от D8C2, D8C4 и други значими видове натиск.	<i>Използване на критериите:</i> Състоянието на всеки вид се оценява индивидуално въз основа на избраните критерии и това се използва за изразяване на степента, в която е постигнато добро екологично състояние за всяка група видове за всяка оценявана зона, както следва: - оценките изразяват стойността(ите) за всеки критерий, използван за всеки вид, както и дали те достигат определените прагови стойности; - общото състояние на видовете, обхванати от Директива 92/43/ЕИО, се получава, като се използва методът, предвиден в същата директива. Общото състояние на видовете, обект на промишлен риболов, се оценява по дескриптор 3. За други видове общото състояние се получава, като се използва метод, договорен на равнището на Съюза, като се отчитат регионалните или подрегионалните особености;
	D1C4 — Първичен за видовете, обхванати от приложения II, IV или V към Директива 92/43/ЕИО, и вторичен за другите видове: Ареалът на разпределение на видовете и където е целесъобразно — моделът, са в съответствие с преобладаващите физиографски, географски и климатични условия. Държавите членки определят прагови стойности за всеки вид посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище. За видовете, обхванати от Директива 92/43/ЕИО, тези стойности трябва да са в съответствие със стойностите за благоприятния референтен ареал, установени от съответните държави членки по силата на Директива 92/43/ЕИО.	общото състояние на групата видове, като се използва метод, договорен на равнището на Съюза, като се отчитат регионалните или подрегионалните особености.

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
	D1C5 — Първичен за видовете, обхванати от приложения II, IV и V към Директива 92/43/ЕИО, и вторичен за другите видове: Местообитанието за вида има необходимия обхват и състояние, за да поддържа различните етапи от жизнения цикъл на вида.	

(¹) Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1251 на Комисията от 12 юли 2016 г. за приемане на многогодишна програма на Съюза за събиране, управление и използване на данни в секторите на рибарството и аквакултурите за периода 2017—2019 година (ОВ L 207, 1.8.2016 г., стр. 113).

Елементи на критериите

Таблица 1

Групи видове (¹)

Компонент на екосистемата	Групи видове
Птици	Пасящи птици
	Блатни птици
	Птици, хранещи се на повърхността
	Птици, хранещи се в пелагичната зона
	Птици, хранещи се в бентоса
Бозайници	Малки зъбати китоподобни
	Дълбоко гмуркащи се зъбати китоподобни
	Баленови китове
	Тюлени
Влечуги	Костенурки
Риби	Крайбрежни риби
	Пелагични шелфови риби
	Дънни шелфови риби
	Дълбоководни риби
Главоноги	Крайбрежни/шелфови главоноги
	Дълбоководни главоноги

(¹) При прилагането на Регламент (ЕО) № 199/2008 следва да се използват съответните данни за рибарството.

Спецификации и стандартизирани методи за мониторинг и оценка, свързани с темата „Групи видове морски птици, бозайници, влечуги, риби и главоноги“

1. За D1C1 данните се предоставят за всеки вид по риболовни дейности за всеки участък на ICES, географска подобласт на GFCM или риболовни области на FAO по отношение на Макаронезийския биогеографски регион, за да може да бъдат обобщени в съответната степен за съответните видове и за да се определят конкретните видове риболов и риболовни уреди, които имат най-голям принос за случайния улов за всеки вид.
2. „Крайбрежни“ се разбира въз основа на физическите, хидроложките и екологичните параметри и не се ограничава до крайбрежните води, както са определени в член 2, параграф 7 от Директива 2000/60/ЕО.
3. Когато е целесъобразно, видовете могат да бъдат оценявани на ниво популация.
4. Винаги, когато е възможно, за целите на настоящото решение се използват оценките по Директива 92/43/ЕО, Директива 2009/147/ЕО и Регламент (ЕО) № 1380/2013:
 - а) за птиците — критерии D1C2 и D1C4 са равнозначни на критериите по Директива 2009/147/ЕО „размер на популацията“ и „карта на разпределението на местата за гнездене и големина на ареала“;
 - б) за бозайници и влечуги, както и риби, които не са обект на промишлен риболов, критериите са еквивалентни на тези, използвани по Директива 92/43/ЕО, както следва: D1C2 и D1C3 са равнозначни на „популация“, D1C4 е равнозначна на „ареал“, а D1C5 е равнозначна на „местообитание за видовете“;
 - в) за риби и главоноги, които са обект на промишлен риболов, оценките по дескриптор 3 се използват за целите на дескриптор 1, като се използват D3C2 за D1C2 и критерий D3C3 за D1C3.
5. При оценките на видовете по дескриптор 1 се вземат предвид оценките на неблагоприятните последици от натиска по критерии D1C1, D2C3, D3C1, D8C2, D8C4 и D10C4, както и оценките на натиска по критерии D9C1, D10C3, D11C1 и D11C2.

Мерни единици за критериите:

— D1C2: изобилие (брой индивиди или биомаса в тонове (t) за всеки вид.

Тема

Пелагични местообитания (свързани с дескриптор 1)

Критерии, включително елементи на критериите, и методологични стандарти

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
Пелагични широки типове местообитания (променлива соленост⁽¹⁾, крайбрежни, шелфови и океански/извъншелфови), ако присъстват в съответния регион или подрегион, и други типове местообитания, посочени във втората алинея. Държавите членки могат да изберат посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище допълнителни типове местообитания в съответствие с критериите, определени в раздел „Спецификации за избора на видове и местообитания“.	D1C6 — Първичен: Състоянието на типа местообитание, включително неговата жива и нежива структура и функции (напр. типичният му видов състав и относителното изобилие на видовете, отсъствието на особено чувствителни или уязвими видове или видове, които предоставят ключова функция, структурата на размера на видовете), не са неблагоприятно засегнати от антропогенен натиск. Държавите членки определят прагови стойности за състоянието на всеки тип местообитание, като осигуряват съвместимост със съответните стойности, определени по дескриптори 2, 5 и 8, посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	Мащаб на оценката: Подразделение на регион или подрегион, като използваното за оценки на бентосните широки типове местообитания, отразяващо биогеографски различия по отношение на видовия състав на типа местообитание. Използване на критериите: Степента, в която е постигнато добро екологично състояние, се изразява за всяка оценявана зона, както следва: а) оценка за дела и обхвата на всеки оценяван тип местообитание, който е достигнал определената прагова стойност; б) списък на широките типове местообитания в оценяваната зона, които не са били оценени.

⁽¹⁾ Запазена за случаи, при които естуарни струи излизат извън водите, определени като преходни води съгласно Директива 2000/60/ЕО.

Спецификации и стандартизирани методи за мониторинг и оценка, свързани с темата „Пелагични местообитания“

1. „Крайбрежни“ се разбира въз основа на физическите, хидроложките и екологичните параметри и не се ограничава до крайбрежните води, както са определени в член 2, параграф 7 от Директива 2000/60/ЕО.
2. При оценките на пелагични местообитания по дескриптор 1 се вземат предвид оценките на неблагоприятните последици от натиск, включително по D2C3, D5C2, D5C3, D5C4, D7C1, D8C2 и D8C4.

Мерни единици за критериите:

- D1C6: обхват на неблагоприятните последици за местообитанието в квадратни километри (km²) и като дял (в проценти) от общия обхват на местообитанието.

Тема

Бентосни местообитания (свързани с дескриптори 1 и 6)

Критерии, включително елементи на критериите, и методологични стандарти

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
------------------------	----------	-------------------------

Вижте част I от настоящото приложение за критерии D6C1, D6C2 и D6C3.

Бентосни широки типове местообитания, изброени в таблица 2, и ако присъстват в региона или подрегиона, и други типове местообитания, както са определени във втория параграф. Държавите членки могат да изберат посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище допълнителни типове местообитания в съответствие с критериите, определени в раздел „Спецификации за избор на видове и местообитания“, които могат да включват типове местообитания, включени в Директива 92/43/ЕИО или в международни споразумения, като регионалните морски конвенции, за целите на: а) оценката на всеки широк тип местообитание по критерий D6C5; б) оценката на тези типове местообитания. За целите на оценките както на бентосните местообитания по дескриптор 1, така и на целостта на морското дъно по дескриптор 6 трябва да се използва единен набор от типове местообитания.	D6C4 — Първичен: Обхватът на загубата на типа местообитание, произтичаща от антропогенен натиск, не надвишава определен дял от естествения обхват на типа местообитание в оценяваната зона. Държавите членки определят максималния допустим обхват на загубата на местообитание като дял от общия естествен обхват на типа местообитание посредством сътрудничество на равнището на Съюза, като се отчитат регионалните или подрегионалните особености. D6C5 — Първичен: Степента на неблагоприятните последици от антропогенен натиск върху състоянието на типа местообитание, включително промяната на неговата жива и неживи структура и функции (напр. неговият типичен видов състав и относителното изобилие на видовете, отсъствието на особено чувствителни или уязвими видове или видове, които предоставят ключова функция, структурата на размера на видовете), не надвишава определен процент от естествения обхват на този тип местообитание в оценяваната зона.	Мащаб на оценката: Подразделение на регион или подрегион, отразяващо биогеографските различия във видовия състав на широкия тип местообитание. Използване на критериите: За целите на оценките както на бентосните местообитания по дескриптор 1, така и на целостта на морското дъно по дескриптор 6 трябва да се използва една оценка на тип местообитание, като се използват критерии D6C4 и D6C5. Степента, в която е постигнато добро екологично състояние, се изразява за всяка оценявана зона, както следва: а) За D6C4 — оценка за дела и обхвата на загубата по типове местообитания и дали типът местообитание е достигнал определената за обхвата стойност; б) За D6C5 — оценка за дела и обхвата на неблагоприятните последици, включително загубеният дял по буква а), по типове местообитания, и дали типът местообитание е достигнал определената за обхвата стойност; в) общото състояние на типа местообитание, като се използва метод, договорен на равнището на Съюза въз основа на букви а) и б), и списък на широките типове местообитания в оценяваната зона, които не са оценени.
---	---	--

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
	Държавите членки определят прагови стойности за неблагоприятните последици върху състоянието на всеки тип местообитание, като осигуряват съвместимост със съответните стойности, определени по дескриптори 2, 5, 6, 7 и 8, посредством сътрудничество на равнището на Съюза, като отчитат регионалните или подрегионалните особености. Държавите членки определят максималния допустим обхват на тези неблагоприятни последици като дял от общия естествен обхват на типа местообитание посредством сътрудничество на равнището на Съюза, като се отчитат регионалните или подрегионалните особености.	

Елементи на критериите

Таблица 2

Бентосни широки типове местообитания, включително свързаните с тях биологични общности (отнася се за критериите по дескриптори 1 и 6), което е равнозначно на един или повече типа местообитания по класификацията на местообитанията на Информационната система за природата на Европейския съюз (EUNIS) ⁽¹⁾. Актуализациите на типологията на EUNIS се отразяват в широките типове местообитания, използвани за целите на Директива 2008/56/ЕО и на настоящото решение.

Компонент на екосистемата	Широки типове местообитания	Съответни кодове за местообитания на EUNIS (версия 2016)
Бентосни местообитания	Литорални скали и биогеенни рифове	MA1, MA2
	Литорални седименти	MA3, MA4, MA5, MA6
	Инфралиторални скали и биогеенни рифове	MB1, MB2
	Инфралиторални едри седименти	MB3
	Инфралиторални смесени седименти	MB4
	Инфралиторален пясък	MB5
	Инфралиторална тиня	MB6
	Полулиторални скали и биогеенни рифове	MC1, MC2
	Полулиторални едри седименти	MC3
	Полулиторални смесени седименти	MC4
	Полулиторален пясък	MC5
	Полулиторална тиня	MC6
	Полулиторални скали и биогеенни рифове навътре в морето	MD1, MD2

Компонент на екосистемата	Широки типове местообитания	Съответни кодове за местообитания на EUNIS (версия 2016)
	Полулиторални едри седименти навътре в морето	MD3
	Полулиторални смесени седименти навътре в морето	MD4
	Полулиторален пясък навътре в морето	MD5
	Полулиторална тиня навътре в морето	MD6
	Скали от горната батиялна зона ⁽²⁾ и биогенни рифове	ME1, ME2
	Седименти в горната батиялна зона	ME3, ME4, ME5, ME6
	Скали от долната батиялна зона и биогенни рифове	MF1, MF2
	Седименти в долната батиялна зона	MF3, MF4, MF5, MF6
	Абисална зона	MG1, MG2, MG3, MG4, MG5, MG6

⁽¹⁾ EVANS, D. (2016 г.). Преразглеждане на морската секция на класификацията на местообитанията на EUNIS — доклад на работен семинар, проведен в Европейския тематичен център по биологично разнообразие, 12—13 май 2016 г. Работен документ № A/2016 на Европейския тематичен център по биологично разнообразие.

⁽²⁾ Когато не е изрично определена в класификацията на EUNIS, границата между горната и долната батиялна зона може да бъде определена като конкретна дълбочина.

Спецификации и стандартизирани методи за мониторинг и оценка, свързани с темата „Бентосни местообитания“

- Състоянието на всеки тип местообитание се оценява, като се използват винаги, когато е възможно, оценки (например на подтипове на широките типове местообитания) по Директива 92/43/ЕИО и Директива 2000/60/ЕО.
- При оценка по критерий D6C4 се използва оценката по критерий D6C1.
- Критерии D6C4 и D6C5 са равностойни на критериите „ареал/площ, покрита от типа местообитание в даден ареал“ и „специфични структури и функции“ по Директива 92/43/ЕИО.
- За D6C5 под внимание се вземат оценките на неблагоприятните последици от натиск, включително по критерии D2C3, D3C1, D3C2, D3C3, D5C4, D5C5, D5C6, D5C7, D5C8, D6C3, D7C2, D8C2 и D8C4.
- За D6C5 за видовия състав трябва да се разбира, че се отнася за най-ниското таксономично ниво, подходящо за оценката.

Мерни единици за критериите:

- D6C4: обхват на загубата на местообитание в квадратни километри (km²) и като дял (в проценти) от общия обхват на местообитанието,
- D6C5: обхват на неблагоприятните последици за местообитанието в квадратни километри (km²) и като дял (в проценти) от общия обхват на местообитанието.

Спецификации за избора на видове и местообитания по теми „Групи видове морски птици, бозайници, влечуги, риби и главоноги“, „Пелагични местообитания“ и „Бентосни местообитания“

Изборът на видове и местообитания, които да бъдат причислени към групите видове и пелагичните и бентосните широки типове местообитания, се основава на следното:

- Научни критерии (екологична относимост):
 - представителни за компонента на екосистемата (група видове или широк тип местообитание) и за функционирането на екосистемата (напр. свързаност между местообитания и популации, пълнота и цялост на основните местообитания), които са от значение за оценката на състоянието/въздействията, например като важна функционална роля в компонента (напр. високо или специфично биологично разнообразие, производителност, трофична връзка, специфичен ресурс или услуга) или специални характеристики на жизнения цикъл (възраст, размер при размножаване, продължителност на живота, миграционно поведение);

- б) от значение за оценката на ключов антропогенен натиск, на който е изложен компонентът на екосистемата, когато е чувствителен на натиска и е изложен на него (уязвим) в оценяваната зона;
- в) присъстващи в достатъчни количества или обхват в оценяваната зона, за да може да се изгради подходящ показател за оценка;
- г) наборът от избрани видове или местообитания трябва да обхваща, доколкото е възможно, пълния диапазон от екологични функции на компонента на екосистемата и преобладаващите видове натиск, на които е обект компонентът;
- д) ако видове от групите видове са тясно свързани с конкретен широк тип местообитание, те могат да бъдат включени в този тип местообитание за целите на мониторинга и оценката; в такива случаи видовете не се включват в оценката на групата видове.

2. Допълнителни практически критерии (които не отменят научните критерии):

- а) мониторинг/техническа осъществимост;
- б) разходи за мониторинг;
- в) подходящи времеви серии от данни.

Представителният набор от видове и местообитания, който ще бъде оценяван, е вероятно да бъде специфичен за региона или подрегиона, въпреки че някои видове могат да присъстват в няколко региона или подрегиона.

Тема

Екосистеми, включително хранителни мрежи (свързани с дескриптори 1 и 4)

Критерии, включително елементи на критериите, и методологични стандарти

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
Трофични групи на дадена екосистема. Държавите членки изготвят списъка на трофичните групи посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	D4C1 — Първичен: Разнообразието (състав на видовете и тяхното относително изобилие) на трофичната група не е засегнато неблагоприятно от антропогенен натиск. Държавите членки установяват прагови стойности посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	<i>Мащаб на оценката:</i> Регионално равнище за Балтийско море и Черно море; подрегионално равнище за североизточната част на Атлантическия океан и за Средиземно море. Когато е целесъобразно, може да се използват подразделения. <i>Използване на критериите:</i> Когато стойностите не попадат в праговите стойности, това може да налага допълнителни изследвания и проучвания, за да се разберат причините за неуспеха.
	D4C2 — Първичен: Равновесието на изобилието между всички трофични групи не е засегнато неблагоприятно от антропогенен натиск. Държавите членки установяват прагови стойности посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	
	D4C3 — Вторичен: Разпределението на размера на индивидите в рамките на трофичната група не е засегнато неблагоприятно от антропогенен натиск. Държавите членки установяват прагови стойности посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	

Елементи на критериите	Критерии	Методологични стандарти
	D4C4 — Вторичен (да се използва в подкрепа на критерий D4C2, когато е необходимо): Производителността на трофичната група не е засегната неблагоприятно от антропогенен натиск. Държавите членки установяват прагови стойности посредством сътрудничество на регионално или подрегионално равнище.	

Спецификации и стандартизирани методи за мониторинг и оценка

1. За видовия състав трябва да се разбира, че се отнася за най-ниското таксономично ниво, подходящо за оценката.
2. За трофичните групи, избрани съгласно елементи на критериите, се взема предвид списъкът на ICES на трофичните групи ⁽¹⁾, като те трябва да отговарят на следните условия:
 - а) да включват най-малко три трофични групи;
 - б) две трябва да не са рибни трофични групи;
 - в) най-малко една трябва да бъде трофична група първичен производител;
 - г) за предпочитане е да представляват най-малко горната, средната и долната част на хранителната верига.

Мерни единици:

— D4C2: общо изобилие (брой индивиди или биомаса в тонове (t) за всички видове в рамките на трофичната група.

⁽¹⁾ ICES Advice (2015) Book 1, ICES special request advice, публикувано на 20 март 2015 г.